

זֶה הַשְּׁעַר לְהוֹצִיאֵם יְבוּאוֹתָיו

סֵפֶר

מִפְעֵלוֹת הַזֶּהָר

דְּרֻשׁוֹת חֲזוֹק וְהַתְּעוֹרְרוֹת

לְלִמּוּד סֵפֶר הַזֶּהָר הַקָּדוֹשׁ - וּבִפְרָט

לְמִנְחַת הַזֶּהָר "תְּקוּנַי הַזֶּהָר" בְּחֵדָשׁ אֱלוֹל

מִבְּ"ק אֲדָמוֹ"ר מִהַאֲלָמִין שְׁלִיט"א

בְּמִרְכַּז "בֵּית בְּרֶסֶלֶב"

בְּעִיַּה"ק רַמַּת בֵּית שְׁמוֹשׁ ת"ו

בְּיוֹם ב' אֱלוֹל תש"ע לפ"ק

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

בעי"ה"ק בית שמש תובב"א

אלול תש"ע לפ"ק

זְכִינוּ לְהוֹצִיא לְאוֹר סֵפֶר "אוֹרוֹת הַזְהָר"

וּבוּ י"ב סִפְרִים - פְּנֵגֵד י"ב שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן

שֶׁכֵּל הַמְּפִיץ הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ זוֹכֵה לְזֶה

- הַהִבְטָחוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁל הַרְשֵׁב"י (בְּזֶהֱר תְרוּמָה קכ"ח:)

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א:

מַעֲיֵד אֲנִי עָלַי שְׁמַיִם וָאָרֶץ, שֶׁכֵּל הַמּוֹזֵחַ אֶת הַרְבִּים [בְּהַפְצַת הַזְהָר הַקְּדוֹשׁ]

מִתְעַלָּה בְּשִׁלְשׁ מַעְלוֹת, מֵה שְׂאִין כֹּל אָדָם זוֹכֵה לָזֶה

א. כּוֹפֵה אֶת מַלְכוּת הַרְשֵׁעָה.

ב. עוֹשֶׂה נִחַת רוּחַ וְעֵלְוֵי לְהַשִּׁים יִתְבָּרַךְ.

ג. מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שֶׁלֹּא יִחָרַב, וּמַרְבֵּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְּטִיחַ לוֹ הַרְשֵׁב"י:

א. זוֹכֵה לְרִאוֹת בְּנִים לְבָנָיו.

ב. זוֹכֵה לְעֲשִׂירוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה.

ג. זוֹכֵה לְעוֹלָם הַבָּא.

ד. אֵין שׁוֹם אַחַד שְׁיִכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהַרְעֵ לוֹ.

ה. נִכְנָס לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן - וְאֵין מוֹזֵחַ בִּידוֹ.

ו. מְשַׁפֵּיעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה לוֹ בְּכָל עֲנִינִים לוֹ וּלְזָרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת.

ז. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרְשֵׁב"י מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְבָּרַךְ בָּהֶם אַבְרָהָם אַבְיָנוּ, שֶׁגַם הוּא קָרַב אֶת כּוֹלָם לְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

ח. הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא לְאַרְבַּע מַחְנֹת מְלָאכִים עָלְיוֹנִים וּמְלֹאִים אוֹתוֹ, וְנִכְנָס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִים (גִּימְטְרִיא "סוּד"), שֶׁלֹּא זוֹכֵה בָּהֶם שׁוֹם אָדָם אַחֵר - וּמִיָּחָדִים רַק לוֹ.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"

מפעל עולמי להצלת הדת

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

מפתח הענינים לספר "מפעלות הזהר"

- (א) כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זִרְעוֹ, אוֹתוֹת יוֹחֵאֵי, עַל יְדֵי זִרְעוֹ
שֶׁל יוֹחֵאֵי שֶׁהוּא רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחֵאֵי, לֹא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה..ו
- (ב) מֵהַנִּגּוֹן שֶׁל הַתְּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֱלּוּל, וּמֵהַחֲלִישׁוֹת הַלֵּב
בְּשָׁמַת אַחֲרֵי, נַעֲשֶׂה דְבָרִים עֲלִיוֹנִים וְתְּקוּנִים גְּדוּלִים
לְמַעַלְהָ.....ח
- (ג) לְמוֹד הַזִּהָר מוֹעִיל לְתִשׁוּבָה בְּאֵמֶת יא
- (ד) בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כָּלּוּלִים כָּל הַחֲכָמוֹת שְׁבַע עוֹלָם..... יא
- (ה) הַזִּהָר קָדוֹשׁ וְנוֹרָא, אֲךָ אֵין עֲרָכּוֹ בְּהַתְּקוּנִים יא
- (ו) עַל יְדוֹ יְכוּלִים לְרַאוֹת נַעַם הַשֵּׁם יא
- (ז) גְּדֹל מַעַלְת אֲמִירַת תְּקוּנִים בְּחֹדֶשׁ אֱלּוּל, שְׁמֹזַכֵּךְ הַנֶּפֶשׁ
רוּחַ וְנִשְׁמָה..... יב
- (ח) הָעֶרֶב רַב הֵם: הַמְּחַבְּלִים הָאֱמִתִּיִּם וּמַצְעָרִים אֶת
יִשְׂרָאֵל..... טו
- (ט) רַק לְיִשְׂרָאֵל הַדְּבוּקִים בְּזוֹהָר הַקָּדוֹשׁ יִהְיֶה אוֹר
בְּמוֹשְׁבוֹתָם..... טז
- (י) בְּגִלוֹת הָאַחֲרוֹנָה בְּזָכוֹת הַזִּהָר הַקָּדוֹשׁ נִזְכָּה לְאַרְאֵנוּ
נִפְלְאוֹת..... יח
- (יא) יוֹנָה הַנְּבִיא הַתְּפִלָּל עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּנְצְלוּ מִהָעֶרֶב רַב..... יט

יב) ובמושב לצים לא ישב. איזה מושב לצים זו (לילי"ת)
אמם של ערב רב. שהיא מטמאה פנדה במושבה. וכן
ערב רב מטמאים במושבים לצדיקים שיושבים ביניהם... יט

יג) הגאולה תהיה על ידי שנתדבק בצדיק שיש לו פח
להגן ולהיות תבת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש כה

יד) ללמד תקוני זהר ארבעים יום מראש חדש אלול עד יום
הכפורים..... כה

טו) אשרי מי שישלים ספר התקונים בימים אלו מחמשה
עשר באב עד יום הכפורים – יקירי ירושלים מתחילים
באמירת התקונים מחמשה עשר באב..... כו

טז) רבינו נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו אמן, הפליג מאד
כמה פעמים בשבח גדלת קדשת התקוני זהר..... כז

יז) על ספר התקונים לבד לא יספיקו אלפים ספרים וכל
עורות אילי נביות לבאר עצם רבוי הסודות ורמיזות
שיש שם..... כח

יח) ערפה של שעה..... מב

יט) המזפה את הרבים הוא היחסן הכי הגדול בשמים..... מד

כ) המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו..... מה

כא) בואו ונתאחד כולנו ביחד..... מז

כב) "בזכותך הגעתי, לך יש חלק בגאלת העם!"..... נ

ספר מפגעות הזהר

דַרְשַׁת חֲזוּק וְהִתְעוּרָרוֹת לְלִמּוּד סֵפֶר הַזֹּהַר הַקְּדוֹשׁ
 וּבִפְרָט לְמוּד "תְּקוּנֵי הַזֹּהַר" בַּחֹדֶשׁ אֱלוּל
 מִכֹּ"ק אֲדָמוֹ"ר מְהֵאֲלָמִין שְׁלִיט"א
 בְּמַרְכֵּז "בֵּית בְּרֶסֶלֶב" - בַּעִיָּה "קִרְמַת בֵּית שְׁמוֹשׁ ת"ו"
 בְּיוֹם ב' אֱלוּל תש"ע לפ"ק

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'

בְּרִשׁוֹת הַרְבָּנִים חֲשׂוּבִים שְׁלִיט"א אֲרָשִׁי הַקְּהֵלָה וְכָל הַקְּהֵל הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה.
 בְּקִשׁוֹ מִמֶּנִּי שְׁאֲגִיד דְּבָרֵי בְּרָכָה וְחֲזוּק וּמוֹסָר, חֲשַׁבְתִּי לְעֲצָמֵי הָאֵם אֲנִי
 רָאוִי לוֹמַר דְּבָרֵי מוֹסָר לְאֲנָשִׁים צְדִיקִים כְּאֵלוֹ שְׁמִקְוֹשָׁרִים לְרַבְּנֵנוּ הַקְּדוֹשׁ
 רַבֵּינוּ נַחְמָן מִבְּרֶסֶלֶב שִׁיּוֹשְׁבִים בְּבֵית שְׁמוֹשׁ וְלוֹמְדִים זֹה"ק וְלִקְוֵטֵי מוֹהַר"ן?
 אָבֵל אִם מִבְּקִשִׁים מִמֶּנִּי כֹּל כֵּךְ הִיָּה קִשָּׁה לִי לְסַרְבּ.
 עַל כֵּן הִחַלְתִּי שְׁאוֹמֵר לְעֲצָמֵי דְּבָרֵי מוֹסָר בְּקוֹל, וּשְׁאָר אֲנָשִׁים גַּם כֵּן
 שְׁמַעוּ.

אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים כְּעַת בַּחֹדֶשׁ אֱלוּל רִמְזוּ הַקְּדֻמוֹנִים "אֲרִיָּה שֶׁאֵין מִי לֹא
 יִירָא" - אֲרִי"ה רִאשִׁי תִּיבוֹת אֱלוּל רִאשׁ הַשָּׁנָה יוֹם הַכִּיפּוּרִים הוֹשַׁעְנָא רַבָּא,
 אֲפִילוֹ דְּגִיִּם שְׁבִים רוֹעֵדִים, בְּבוֹא חוֹדֶשׁ אֱלוּל מֵאִימַת הַמִּשְׁפָּט
 הַמִּתְקַרֵּב. אֲרִיָּה שֶׁאֵין מִי לֹא יִירָא (עֲמוּס ג ח). אֲרִיָּה הוּא חוֹדֶשׁ אֲב שְׁמִזְלוֹ

מפגלות הזהר

אריה, וזה שרמזו רז"ל (ברכות ס"א) אחורי אר"י ולא אחרי אשה", (מה שמוכיח שכל הגאולה טמונה בחורבן, כמו שאריה שהוא מזל חודש אב הוא ראשי תיבות של ימי התשובה) והיינו שצריך להתחיל בתשובה במזל אב שהוא ארי"ה, לא אחורי אשה דהיינו אלול שמזלו בתולה, וזה שאמר שלמה (בקהלת יב א) וזכור את בוראך וכו', (קהלת יב ב) "עד אשר לא תחשך השמש", דהיינו קודם ט"ו באב שתשש כחה של חמה כאמרם ז"ל (תענית כ"ז ע"א), והבן.

א'ני ל'דודי ו'דודי ל'י ראשי תיבות **אלול** וסופי תיבות 40, רמז ל40 יום שמר"ח אלול ועד יום הכיפורים שהם בבחינת מקוה המטהר נשמות ישראל קדושים. שחסידיים ואנשי מעשה לומדים וגומרים כל תיקוני זוהר הקדוש בחודש אלול עד יום הכיפורים, שהזוהר הקדוש מטהר כמו מקוה כמו שאמר הרה"ק רבי פנחס מקאריץ זי"ע.

[ידוע, שבהשמע קול ברכת חודש אלול, רטט קולו של הגה"צ ר"י בלאזר זצ"ל, ואמר: **הרינו מקבל עלי את אלול ... ונתעלף**].

הגאון הקדוש בעל **דברי חיים מצאנז** זצ"ל, אמר כשברכו היום את החודש אצל "**החווה מלובלין**" גם הקירות בכו".

מורינו הבעש"ט זצ"ל העיד על הגאון הקדוש רבי יצחק הלוי איש-הורוויץ זצ"ל, **שמראש חודש אלול ועד אחר היריד בקראסנא** (אחר הימים הנוראים) **שורה עליו רוח הקודש, ובארבעים יום שמר"ח אלול ועד יום הכיפורים**, הוא מרטיב את ה"**ראשית חכמה**" מרוב דמעות, כן הקפיד שלא לדבר בימים אלה, אלא בלשון הקודש.

א) פ'י ל'א ת'שכ'ח מ'פ'י ז'רע'ו, א'ותיות י'וחאי, ע'ל י'די ז'רעו ש'ל י'וחאי ש'הוא ר'בי ש'מעון ב'ן י'וחאי, ל'א ת'שכ'ח ה'תורה בתחילת הספר ליקוטי מוהר"ן התחיל רבינו זי"ע:

לכו חזו מפעלות השם התגלות נפלא מסוד גדלת התנא האלקי
 רבי שמעון בן יוחאי זכרונו לברכה:

רבי שמעון בן יוחאי הבטיח שלא תשתפח תורה מישראל על ידו.
 כמובא בדברי רבותינו זכרונם לברכה (שבת קלח:): 'כְּשֶׁנִכְנסוּ רבּוֹתֵינוּ לְכַרֵּם
 בְּיַבְנָה אָמְרוּ: עֲתִידָה תּוֹרָה שֶׁתִּשְׁתַּפַּח מִיִּשְׂרָאֵל וְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי
 שְׁלֵא תִשְׁתַּפַּח. שְׁנָאֵמַר: "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוֹ". וְכַמְבָּאָר בַּזוהַר (נשא קכד:):
'בְּהַאי חֲבוּרָא דְאִיהוּ סִפְרֵי הַזוהַר יִפְקוּן בְּה מִן גְּלוּתָא'.

ועתה בוא וראה והבן נפלאות נסתרות של תורתנו הקדושה. כי על בן
 סמך רבי שמעון בן יוחאי עצמו על זה הפסוק "כי לא תשכח מפי זרעו". כי
 באמת בזה הפסוק בעצמו מרמז ונסתר סוד הזה, שעל ידי זרעו של יוחאי,
 שהוא רבי שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשתפח התורה מישראל. כי סופי
 תבות של זה הפסוק "כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוֹ" הם אותיות **יוחאי**, וזה
 שמרמז ומגלה הפסוק כי לא תשכח מפי זרעו, מפי זרעו דיקא, הינו מפי
 זרעו של זה בעצמו שהוא מרמז ונסתר בזה הפסוק, שהוא התנא יוחאי. **כי
 על ידי זרעו של יוחאי שמרמז בזה הפסוק בסופי תבות כנזכר לעיל,
 שהוא רבי שמעון בן יוחאי, על ידו לא תשכח התורה, כי בזהר דא
 יפקון מן גלותא כנזכר לעיל.**

ודע, שסוד רבי שמעון בעצמו הוא מרמז בפסוק אחר. כי דע כי התנא
 הקדוש רבי שמעון הוא בחינת (דניאל ד): ע'יר ו'קדי'ש מ'ן ש'מ'יא נ'חת,
 ראשי תבות שמעון וכו'. [ועכשיו יש נחל נובע מקור חכמה].

היוצא לנו מזה: שרבינו הקדוש גילה לנו התגלות הנפלא הזה של
 הזוהר והרשב"י בתחלת ספרו הקדוש, וידוע שהצדיקים הקדושים
 מרמזים בתחלת ספרם יסוד חיבורם ועל מה מיוסד כל הספר – וכל
 עבודתו הקדושה של רבינו"ל היה שנצא מן הגלות ושלא תשכח התורה
 מישראל, כפי שאנחנו רואים באמת בכל הספר הקדוש ליקוטי
 מוהר"ן שמחזק ומעורר אנשים לעבודת השם ושלא יתיאשו אף פעם
 ושנתחזק בשמחה וכו' וכו' – וזה הכל תלוי בלימוד הזוהר הקדוש.

**(ב) מיהנגון של התקונים בחדש אלול, ומיהחלישות הלב
כשמתאחרים, נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה.**

כתוב בספר שיחות הר"ן (אות, קכ"ז): פעם אחת היה רבינו ז"ל מדבר מענן אלול, ואמר שמה שנוהגין לומר תקונים באלול, שהנגון של התקונים, וגם מהחלישות הלב שיש לכל אחד אז, מחמת שכל אחד מתאחר אז בבית המדרש יותר מרגילותו, מפל זה נעשה דברים עליונים ותקונים גדולים למעלה.

"אנו אומרים בתפילת ראש השנה **"שפרו מעשיכם וברית לא תופר"** – הוא המוטו של ימים אלו. ידוע הסיפור על רס"ג [רבי סעדיה גאון] שהשתוממו לראות אותו מתנפל לפני ה', ומתוודה בבכי על חטאיו, והתפלאו האם הוא חושב שכה כבדים חטאיו לפני ה', והשיב להם שלמד דרכו זאת, מאיש מכניס אורחים, שהכניס אותו לביתו, בלא שיידע מי הוא, ונהג בו כבוד כדרך שנוהגים בסתם אורח, כשהתחנן לו מי הוא אותו אורח, התנפל לפניו בתחנונים שימחל לו, על שלא נהג בו כבוד כראוי, וכאשר רס"ג [רבי סעדיה גאון] ניסה להניח דעתו, שהרי סוף כל סוף נהג בו לפי דעתו וידיעתו אודות אורחו, לא הואיל בכך מאומה.

אף אני כך הסביר הרס"ג [רבי סעדיה גאון] ככל שמעמיק בגדלות ה', מדי יום ביומו, כך התנהגותי הקודמת לפניו, לצנינים היא בעיני. ואמר הרבי ר' בונם זי"ע, **שאפילו מעשה טוב - צריך לשפר.**

"אלול, בעולם הישיבות היה פחד גדול" – **כשמברכים חודש אלול, אפילו דגים שבים רועדים.** "אבל ישנו גם אלול אחר, אלול של "המלך בשדה" "או בלשון האדמו"ר הזקן בליקוטי תורה פרשת ראה:

משל למלך, שקודם בואו לעיר, יוצאין אנשי העיר לקראתו, ומקבלין פניו בשדה, ואז רשאים כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו, והוא מקבל את

[א] ובעל התניא היה אומר "בחודש אלול שהמלך בשדה" משל למה הדבר דומה אם אזרח רוצה לכתוב מכתב למלך שמעונין להפגש איתו או שיעזור לו ע"י שיחת טלפון. הסיכוי להיפגש עם המלך

כולם בסבר פנים יפות, ומראה פנים שוחקות לכולם, ובלכתו העירה הרי הם הולכים אחריו. (ליקוטי תורה, פרשת ראה ל"ב, ב).

וזהו הענין של התבודדות שרבינו ז"ל אומר בליקוטי מוהר"ן (ח"ב תורה י"א), שבהתבודדות בשדה יכולים להתקרב להקב"ה, ועיקר ההתבודדות הוא לידע מה הוא עושה בעולם, בשביל מה בא לעולם, מה יהיה איתו, מה יכול לתקן, ואיך יכול לתקן מה שחיסר, ומה התכלית שלו בעולם הזה, ונסביר את זה בע"ה.

ימים אלו הם מסוגלים לכך ביותר, וכמבואר בספרי המוסר והחסידות כי "פרשת ראה" נקראת לעולם קודם חודש "אלול". ומרן הגאון הצדיק רבי יהודה צדקה זכר צדיק לברכה, וזכותו יגן עלינו אמן, אמר: שסדר הפרשיות: **ראה שופטים, כי תצא, כי תבוא, נצבים, וילך, האזינו, וזאת הברכה, בראשית**, רומז לנו דבר יפה. רא"ה ראשי תבות, **ראה אלול הגיע**, לפיכך "שופטים" ושוטרים תתן לך בכל שעריך, תבדוק מעשיך, תשפוט דרכיך, ועוד עליך לזכור "כי תצא" מן העולם, אז יהיה "כי תבוא" לשמים, ושם תעמוד לדין שנאמר אתם "נצבים", אחרי כן "וילך" אך לאן? אם "האזינו" שמע לתורה, אז "וזאת הברכה", ואם לא אז "**בראשית**" מתחיל לגלול **חדש לתקן הכל**.

בחודש אלול צריך אדם לעבוד כמה שיותר, לרכוש לעצמו מצות ומעשים טובים, ואפילו דקדוקי סופרים, חומרות וחסידויות, כיון שאינו יודע, איזה מהם יכריע את הדין לטובה.

קלוש, אולי יש איזה אחוז מתוך מאה אלף שהמכתב בכלל יגיע למלך ולא יעבור סינון ע"י עבדיו. ופתאום באותו עיר יצאו בכרזות שמחר המלך יורד לעם לטקס חגיגי ללחוץ ידיים לאזרחים דבר שפעם בשנה קורה. ואותו אזרח פשוט שכבר שנים מחכה לתשובה לגבי מכתבו מוצא את עצמו לוחץ יד למלך ומשוחח איתו בספונטניות וזה הזמן לפרוק ולדרוש הכל, אותו דבר חדש אלול נאמר שהמלך בשדה שהשכינה שורה למטה כל חודש אלול "אני לדודי ודודי לי" ר"ת אלול קול דודי דופק ואומר לנשמה. קומו אורי כי בא אורך וכבוד ה' עליך ורח". חדש אלול זה הזמן הכי נכון שאלוקים קשוב ובוהן ביתר שאת וביתר עוז כל אחד ואחד לכן עלינו להשאיר רושם טוב כדי שניכתב לחיים טובים ולשלום בראש

שאלו פעם את המגיד מדובנא, עליו השלום, במה שונה חודש אלול משאר חדשי השנה?

ענה להם כדרכו במשל: אדם עשיר אחד בא לבית הכנסת, ומרוב עשירותו היה לבו גס, ולא התערב בין הבריות, בקושי רב פלט "שלום" לכמה אנשים. והנה הגיע זמן הבחירות לוועד בית הכנסת, ואותו עשיר הגיש מעמדותו. מיד החל לשנות את יחסו, לאחד קנה פתיחת ההיכל, ולשני הרמת ספר תורה, ולשלישי עליית ששי, וכך עשה בכל שבת ושבת, והיה מתערב עם הבריות. מה גרם לו זאת? הבחירות!!!

כך הוא האדם, בכל השנה שקוע בתרדמה עצומה, בקושי מקים מצות בסיסיות, ועל חומרות, מאן דכר שמיה?? אולם בהגיע חודש אלול רואה הוא את עצמו קרוב ליום הדין, ומיד נותן אל לבו לקיים כל מצוה וחסידות שבאה לידו כדי ליפול בחלק החיים, הפרנסה, הבריאות, השלום, השלוה וכו'. ודבר ראשון שעלינו לדעת הוא, שיצר הרע אורב לנו בכל יום ובכל רגע, וכבר ספרו על חיילים שחזרו מהמלחמה ששים ושמחים על הנצחון, ופגשו בחסיד אחד שאמר להם: "חזרתם מן המלחמה הקטנה, ועתה נכונה לכם מלחמה גדולה - היא מלחמת היצר". (כתונת פסים)

**נוֹדַע בְּשַׁעֲרִים גְּדֹל מַעֲלַת אֲמִירַת תְּקוּנֵי זֶהר אֲשֶׁר הִיא מִזְכָּר הַנֶּפֶשׁ
וּבִפְרֹט בִּימֵי חֹדֶשׁ אֱלוֹל, וּמוֹבָא בְּהַקְדַּמַּת פֶּסַח מֶלֶךְ שְׁאֲמִירַת
הַתְּקוּנִים גְּרִידָא אֶפְלוּ בְּלֵי הַבְּנָה הוּא תְּקוּן הַנֶּפֶשׁ גְּדוֹל, וְכַעֲיֵן זֶה מוֹבָא
בְּסִפְרֵי תַלְמוּדֵי הַבַּעַל שֵׁם טוֹב... וְיִשׁוּטְטוּ רַבִּים וְתִרְבֵּה הַדַּעַת בְּעוֹלָם,
וְזֶה יִקְרָב בְּעִזְרַת הַשֵּׁם אֶת בִּיאַת הַגּוֹאֵל.**

**וּבְסִפְרֵי פֶסַח מֶלֶךְ בְּהַקְדַּמָּה, כְּתוּב, וז"ל: לְלַמֵּד בְּחִבּוּר זֶה בְּלֵב שְׁלָם
וּבְחֶשֶׁק רַב כִּי הוּא מְטַהֵר הַגּוּף וּמְקַדֵּשׁ הַנֶּפֶשׁ לְכָל הַלּוֹמְדוֹ בְּחֹדֶשׁ אֱלוֹל
אֶפְלוּ בְּגִירְסָא בְּעֶלְמָא בְּאֵין מְבִין פְּרוּשׁ אֲמָרֵיו וְכָל שְׂכָן אִם יִזְכֶּה עַד שְׂרוּחַ
הַשֵּׁם יִדְבַּר בּוֹ לְהַבִּין כּוֹנֵת הַרְשָׁב"י בְּאֲמָרֵי קְדוּשׁ וּמוֹעֵט מִסִּפְרֵי זֶה
מִחִזִּיק אֶת הַמְרָבָה, וּבוֹ יִזְכֶּה לְהִיּוֹת מְבַנֵּי עֲלֶיהָ, וְכִלְנֹו כְּאֶחָד נִזְכֶּה**

מפעלות הזהר

יא

שיקים בנו נבואת הרשב"י זכאה דרא דהאי רזא אתגלייא ביה. ובסגלתו, "ויקראתם דרור" ותחזינה עינינו בן דוד משיחנו.

ג) למוד הזהר מועיל לתשובה באמת

בספר מורה באצבע (סימן ח' קטע רמ"ח), כתוב וז"ל: וירבה בימים אלו [ימי אלול] בצדקה ובלמוד זהר ותקונים ותהלים.

ד) בספר התקונים פלולים כל החכמות שבעולם

בספר שיחות הר"ן (רבינו נחמן מברסלב סימן קכ"ח), כתוב וז"ל: הפליג מאד כמה פעמים בשבח גדלות קדשת התקוני זהר. והיה רגיל לעסק בו ביותר גם בכל השנה אפלו שלא בימי אלול. ואמר, **שבספר התקונים פלולים כל החכמות שבעולם וכו'.**

בספר שיחות הר"ן (רבינו נחמן מברסלב סימן ח'), כתוב וז"ל: **בלמוד הזהר היה בוכה הרבה עד שיזכה להבין.**

ה) הזהר קדוש ונורא, אך אין ערפו בהתקונים

בספר חיי מוהר"ן רבינו נחמן מברסלב, (שנ"ט), כתוב וז"ל: פעם אחת אמר כמתמיה, אצל העולם הכל שוין, ספר הזהר והתקונים. והמובן מדבריו היה, שבאמת יש חלוק גדול ועצום בין ספר הזהר הקדוש ובין ספר התקונים, **אך על פי שספר הזהר הוא קדוש ונורא מאד, אין לו שום ערך נגד קדשת וסודות של ספר התקונים.**

ו) על ידו יכולים לראות נעם השם

בספר בית אהרן, (ל"ג בעומר), כתוב: פתיב "מבשר"י אחזה אלוה", ראשי תבות מ'תורת ר'בי ש'מעון ב'ן י'וחאי.

ז) גדל מעלת אמירת תקונים בחדש אלול, שמזכר הנפש רוח ונשמה

בספר מטה אפרים (סימן תקפ"א סעיף קטן י"ז), כתוב: **אנשי מעשה נהיגי לומר בכל יום מאותם ארבעים יום שמראש חדש אלול עד אחר יום כפורים איזה דפים מספר הקדוש תקוני הזהר**, ומכונים לגמור כל הספר עד יום הכפורים. ועין בספרים שהלהיבו מאד על למוד התקוני זהר בארבעים יום אלו. ואף שאינו מבין, מכל מקום הלשון של הזהר הקדוש והתקונים מסגל מאד לנשמה.

בספר קצה המטה למטה אפרים (סימן תקפ"א סעיף קטן כ"ג), מוסיף: **כי למוד בימים הקדושים אלו מטהר הגוף והנשמה, וסגלתו לקרב הגאולה במהרה בימינו אמן.**

בספר לקוטי הלכות למורינו הרב רבי נתן מברסלב זכר צדיק לברכה – (הלכות ראש השנה הלכה ו), וז"ל: **הצדיקים הגדולים האמתיים בחינת משיח, שמכניסין דרך התשובה, הם יודעים הסוד של בראשית מאמר סתום שרשב"י גלה עליו ע' פנים שנוהגין לעסק בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש.**

להכניס דרך של תשובה, אין יודע כי אם הצדיקים הגדולים האמתיים, כי כל צדיק אמת הוא בחינת משיח, הוא יודע הסוד של בראשית מאמר סתום שרבי שמעון בר יוחאי גלה עליו שבעים אנפין שנוהגין לעסק בהם באלו הימים באלול ועשרת ימי תשובה שהוא ספר התקונים הקדוש, כי כל דרך התשובה באלו הימים הוא על ידי בחינת בראשית מאמר סתום.

ואפשר לבאר דבריו הקדושים, כי כתוב בזוה"ק שאלו שלא לומדים תורת הסוד הם מהערב רב, ואין להם שום חלק לעולם הבא בגן עדן העליון, [אפילו שילמדו 10 פעמים כל הש"ס], ובגלל זה רואים שהזוה"ק מעורר ומדבר מהערב רב שלא רוצים ולא מעוררים על לימוד תורת הסוד, שהם מהערב רב. והזוה"ק ורבי חיים ויטאל כותבים שיתרחקו מאלו עד קצה האחרון, ולערך 172 פעמים הזוה"ק מעורר על הערב רב, ולערך 130

מקומות שצדיקי הדור תלמיד בעש"ט ותלמידיהם ועוד, עוררו גם כן נגד הערב רב שיתרחקו מהם.

אספר סיפור נפלא מכ"ק מרן אדמו"ר מסאטמאר זי"ע.

כשהייתי בחור בן 17 שנה הגיע לידי כמה מספרי רבינו זצ"ל, ליקוטי מהר"ן ליקוטי תפילות, ועוד, והתחלתי ללמוד ולהתפלל בספרים אלו, והרגשתי ממש עליה גדולה ביראת שמים.

החלטתי שאלמד את הספרים ברבים, כדי שעוד בחורים יתעוררו. בא אלי המגיד שיעור ואמר לי אתה יודע שרבינו הקדוש מסאטמאר אמר שהספרים האלו הם לא בשבילנו, ואסור ללמוד בספרים אלו, ולמה לא די לך נועם אלימלך, מאור ושמש, באר מים חיים?

תיכף נכנסתי לכ"ק מרן אדמו"ר מסאטמאר זי"ע, ואמרתי לו שאני לומד בכמה ספרי חסידות, ובא לידי ספר ליקוטי מוהר"ן והתחלתי ללמוד כל יום לערך 10-15 דקות והרגשתי ממש התעוררות גדולה, האם כדאי ללמוד בספר הזה, ובעוד כמה ספרים מברסלב?

רבינו הקדוש ענה לי, שבהיותי בן 16 שנים למדתי כבר כל ספרי ברסלב, ורואים בספרים שלו, **שהוא ראה וגילה יותר מכל תלמידי בעל שם טוב מה שיהיה בדור האחרון על הערב רב**, על כן דבר טוב שתלמד ספריו.

וכך היה שהמשכתי ללמוד בספר ליקוטי מוהר"ן, ובא אלי אותו הראש ישיבה ואמר לי, הלא אמרתי לך שהרבי אמר שאסור ללמוד ספריו?

עניתי לו, סליחה, אני שאלתי את רבינו הקדוש, ואמר לי שטוב לי ללמוד הספרים האלו.

היוצא לנו מהזהר"ק שמי שמעורר ללימוד הזהר"ק הם הצדיקים האמיתיים, שבהם נשמת משיח צדקינו, ואלו שלא מעוררים הם מהערב רב², וצריך להתרחק מהם. כמו שכתוב בזהר הקדוש פְּרָשֶׁת נְשֵׂא דָף קכ"ד

[ב] זֶהר פְּרִישֵׁת נִשָּׂא דף קכ"ד ע"א:

אָמַר רַעִיָא מְהִימְנָא: אַלְיָהּוּ, קוּם אַפְתַּח עִמִּי בַּפְקוּדִין, דְּאַנְתָּ הוּא עוֹזֵר לִי, בְּכָל סַטְרָא. דְּהָא עַלְךָ אַתְמַר בְּקֻדְמִיתָא, פְּנַחֵס בְּן אֶלְעָזָר בֶּן אֶהֱרָן הַכֹּהֵן. וּבֶן אֶהֱרָן וְדָאֵי אִיהוּ אָח דִּילִי, (מְשַׁלִּי יו) אָח לְעֶזְרָה יוֹלֵד.

[באור: מִשָּׁה רַבִּינּוּ אָמַר לְאַלְיָהּוּ הַנְּבִיא קוּם פְּתַח עִמִּי וְתִסְעִנִי לְבָאָר טַעֲמֵי הַמְצוּזוֹת כִּי אַתָּה עוֹזֵר לִי בְּכָל צַד, וְאַתָּה נִקְרָא אָח שְׁלִי.)

... פְּגוּזָנָא דָּא בִּישְׂרָאֵל, פִּד אִינוּן מַחְלִין אוֹרִייתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא יַעוּל לֹון בְּגֻלוֹתָא דְּבִנֵּי עַשׂוּ וּבְנֵי יִשְׁמַעֵאל, תַּחַת שַׁעֲבוּדָא דִּלְהוֹן, דְּדִרְגִינְיָהּ פִּל"ב וְנַח"ש, וְאַתְּדִנּוּ תַמְן, וּבַהוּן יִתְפַּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ בְּצִרוּף הַפְסָף וּכְבַחוּן הַזֶּהָב, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (וְכִרְיָה יג) וְיִצְרַפְתִּים בְּצִרוּף אֶת הַפְסָף וּבַחֲנִתִּים בְּכַחַן אֶת הַזֶּהָב, עַד דִּיתְקַיִים בַּהוּ, (יִשְׁעִיָּה א) אִם יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם בְּשָׁנִים פְּשֻׁלָּג יִלְבִּינוּ.

[באור: כַּעֲזִין זֶה בִּישְׂרָאֵל כְּשֶׁהֵם מַחְלִים אֶת הַתּוֹרָה אֲזוּ בַּעוּזוֹן חִלוּל הַתּוֹרָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא יִכְנִיס אוֹתָם בְּגֻלוֹת וּבְשַׁעֲבוּד שֶׁל בְּנֵי עַשׂוּ וְיִשְׁמַעֵאל, שְׁמַדְרַגְתֶּם כָּלֵב וְנַחֲשׁ, עַשׂוּ כָּלֵב, וְיִשְׁמַעֵאל נַחֲשׁ, וְשֶׁם יִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ יִשְׂרָאֵל עַד הַגְּאֻלָּה.)

וְאִילְנָא דְּטוֹב וְרַע, בְּגִינְיָה אַתְמַר, (שְׁמוֹת טו) וְיִוְרְהוּ ה' עֵץ וְיִשְׁלַף אֶל הַמַּיִם וְיִמְתְּקוּ הַמַּיִם וְגו'. בְּגִין דְּהוּוּ יִשְׂרָאֵל עִם עַרְב רַב, כְּלָהּ הוּוּ אִילְנָא דְּטוֹב וְרַע, וְעַל דָּא, חֲצִיּוֹ מְתוּק מְסַטְרָא דִּימִינָא. וְחֲצִיּוֹ מַר, מְסַטְרָא דִּשְׂמָאלָא. וּבְזִמְנָא דְּעַרְב רַב הוּוּ מַחְטִיאִין לֹון לְיִשְׂרָאֵל, הוּוּ כְּאִילוּ הוּוּ כְּלָהּ מְסַטְרָא דְרַע. וּמִנָּא אַתְהִדְרָא כְּלָהּ מְרִירִין, כְּהוּוּא עֵץ מַר בְּמִיָּא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (שְׁמוֹת טו) וַיְבֹאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת מַיִם מִמֶּנָּה כִּי מָרִים הֵם.

בְּאוּר: וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, שְׁבִשְׁבִיל עֵץ הַדַּעַת נֶאֱמַר בְּמֶרְה וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת מַיִם מִמֶּרְה כִּי מָרִים הֵם, וְיִוְרְהוּ ה' עֵץ וְגו', לְפִי שְׁהִיּוּ יִשְׂרָאֵל מְעַרְבִים בְּעַרְב רַב שְׁהֵם רַעִים, וּמַחְטִיאִים אֶת יִשְׂרָאֵל, לְכֵן הָיָה צְרִיף לְבָרָר אֶת הַטּוֹב מִהַרְע, וּבְזִמְנָן שַׁעֲרַב רַב מַחְטִיאִים אֶת יִשְׂרָאֵל הָיָה כָּלֵם מַצַּד הַרַע וְלְכֵן הַמַּיִם הָיוּ מָרִים.

וְהָאֵי עֵץ מַר, אִיהוּ פְּגוּזָנָא דְּנִסְיוֹנָא דְּסוּטָה, אִי סַטְתַּ תַּחַת בַּעֲלָהּ, אִינוּן מִיִּין דְּאִשְׁקִיִּין לָהּ אַתְהִדְרוּ מְרִירִין, וּבַהוּן וְצַבְתָּה בְּטִנָּה וְנִפְלָה יְרִיכָה, וְאִי לֹא סַטְתַּ מַּה כְּתִיב, וְנִקְתָּה וְנִזְרַעָה זְרַע, וְאוֹלִידַת בַּר. אוּף הִכָּא וְיִמְתְּקוּ הַמַּיִם.

[באור: וְעֵץ הַמַּר שֶׁהִשְׁלִיף מִשָּׁה רַבִּנּוּ לְתוּף הַמַּיִם, הָיָה כְּמוֹ הַנְּסִיּוֹן שֶׁל הַסּוּטָה, שְׂאֵם סַטְתָּה תַּחַת בַּעֲלָהּ, אוֹתָם הַמַּיִם שֶׁהִשְׁקוּ אוֹתָהּ חֲזָרוּ לְהִיּוֹת מָרִים, וְעַל יָדָם הַתְּקִים הַכְּתוּב "וְצַבְתָּה בְּטִנָּה וְנִפְלָה יְרִיכָה", וְאִם לֹא סַטְתָּה תַּחַת אִישָׁה אֲזוּ כְּתוּב שְׁתוּלִיד בְּנִים קְדוֹשִׁים, גַּם כָּאֵן בְּמֶרְה הַמַּיִם בְּדָקוּ אֶת יִשְׂרָאֵל, וְנִמְצְאוּ כָּלֵם טְהוּרִים. כְּמוֹ שַׁבָּאָר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּמֶאֱמַר הַזֶּהָר לְעִיל דְּף קכ"ד ע"ב.)

פְּגוּזָנָא דָּא, יִתְעַבִּיד לְנִסְאָה לֹון לְיִשְׂרָאֵל בְּפּוֹרְקָנָא בְּתִרְיִיתָא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (דְּנִיָּאֵל יב) יִתְפַּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ רַבִּים, דְּאִינוּן מְסַטְרָא דְטוֹב, וְקִיּוּמִין בְּנִסְיוֹנָא. וְהַרְשִׁיעוּ רַשְׁעִים אִינוּן מְסַטְרָא דְרַע, וְיִתְקַיִים בַּהוּן (יְחֻקָּאֵל יג) וְאֵל אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֹא יְבֹאוּ וְקִטִּיל לֹון.

ע"א: שעל ידי למוד הזהר הקדוש ננצח את הערב רב, כלב, נחש, אדום וישמעאל, ואכמ"ל, [וכתבתי כבר על זה לערך 17 ספרים].

עוד אפשר לומר דבריו הקדושים, כמבאר בתקוני זהר (דף נ"ג): על ידי שנתדבק בהצדיק שיש לו כח להגן ולהיות תבת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש שהבטיח (ספה דף מה:): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטר את כל העולם כלו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה, וכו'.

ח) הערב רב הם: המחבלים האמתיים ומצערים את ישראל

ובתקוני זהר (דף נ"ג): כתוב: דג גדול איהו ערב רב, דאינון (נ"א דאיהו) רב החובל, מאן חובל אלא רב מפל מלאכי חבלה, איהו חובל, ואיהי חבלה, ערב רב בנין דלילית חייבא, דבהון חאבו ישראל וחבילו ית בשרייהו באת ברית, אינון רב עלייהו בגלותא, ואינון דגה לישראל, ובגין דא אמרו (במדבר יא ה) זכרנו את הדגה וגו'.

[באור: מבאר הפסוק (יונה ב' א'), דג גדול רומז על הערב רב שהם תחת ממשלתו של הסמ"ך מ"ם, הנקרא רב החובל שהוא ראש לכל מלאכי חבלה, ובת זוגו נקראת חבלה, והערב רב נקראים בנים שלה, שעל ידם חטאו בני ישראל בעגל וחבלו והשחיתו אות בריתם, ואלו הערב רב נעשו ראשים על ישראל בגלות מפני ששמעו להם, והם מביאים דאגות לישראל בצער שמצערים אותם, וזה שאמר הכתוב (במדבר יא ה) "זכרנו את הדגה" – מלשון דאגה].

אבאור: בעין זה יעשה הקדוש ברוך הוא לנסות את ישראל לפני הגאולה האחרונה, כדי לברר את הנשמות הקדושות מן הנשמות הטמאות, על ידי שיכביד עליהם על הגלות והצרות, והצדיקים המאמינים בה' שכל הצרות הן רק נסיונות והן לטובה, יתלבנו ויטהרו משמאתם ויתדבקו בהשם יתברך ביתר שאת בתשובה ותפלה, והרשעים יצאו מפלל ישראל וישתמדו ויאבדו ולא יראו בטובה, וזה מה שכתוב "והרשיעו רשעים" אלו שמצד הרע, ויתקיים בהם הפסוק ביהוקאל (יג, ט) "ואל אדמת ישראל לא יבאור" ולא יזכו לבוא לארץ ישראל, וארץ העמים הורגת אותם).

ובזמן דנפקו ישראל ממצרים קטיל מנייהו סגיאין, ובגלותא בתראה עתיד הקדוש ברוך הוא לקטלא לון, ודא איהו (שמות ז יח) והדגה אשר ביאור מתה.

[ובזמן שיצאו ישראל ממצרים, נהרגו הסיגים – הם הרשעים שמתו במפת חשך, וכן בגלות האחרון קדם ביאת המשיח, עתיד הקדוש ברוך הוא להרוג את כל הרשעים שהם הערב רב, שזהו זמן הברור. וזה שכתוב (שמות ז, יח), "והדגה אשר ביאור מתה" – שאז תמות ותבטל הקלפה פלונית שנקראת דגה].

ט) רק לישראל הדבוקים בזוהר הקדוש יהיה אור במושבותם ויבאש היאור דא אורייתא, דאתמר בה (משלי ו כג) ותורה אור, סרחת לגבייהו, ואתמר בישראל (שמות א כב) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, אור איהו ר"ז, היאורה בת זוגיה דהוא אור, דאתמר בה (שם י כג) ולכל בני ישראל היה אור במושבותם.

[באור: ומבאר "ויבאש היאור" זה התורה הקדושה שנקראת יאור מלשון "ותורה אור", וזאת התורה היתה מבזה בעיני הערב רב כמאמר חז"ל (בסוף סוטה) בעקבות המשיח... וחכמת סופרים תסרח, ויראי חטא ומאסו, והאמת תהא נעדרת.

וכן בסנהדרין (צו). תניא, רבי יוסי אומר, דור, שבו דוד בא בו, בית הנועד יהיה (לזנות) (לזנות), והגליל יחרב, והגבלן (ישתומם) (יאשם), ואנשי (גליל) (גבול) יסובבו מעיר לעיר ולא יחננו, וחכמת הסופרים תסרח, ויראי חטא ומאסו, ופני הדור כפני כלב, והאמת נעדרת, שנאמר, (ישעיה נט) "ותהי האמת נעדרת וסר מרע משתולל".

אבל בישראל נאמר "כל הבן הילוד היאורה" וגו', כלומר, שאת כל הבן הילוד – ישראל שנקראו בנים מתי שלומדים התורה הקדושה בנגלה

ובנסקתָר – כּי או"ר בגימטריה ר"ז, שְׁזָהוּ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְהַיְאוּרָה זֶה נִגְלוֹת הַתּוֹרָה וְהֵם יְאִירוּ לְבַנְי יִשְׂרָאֵל בְּכָל מוֹשְׁבוֹתָם.].

1. [ג] ראה בהקדמה השנייה לספר אור החמה, וזה לשונו: וְהוּ עֲצָמוּ הַיְתָה עֵקֶר כְּנֵנֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּחִבּוּר סֵפֶר הַזוֹהַר, לְהִיּוֹת הַשְּׂכִינָה בְּגִלוֹת בְּאֶפֶס שְׁפַע בְּאֵין תּוֹמֵךְ וְאֵין עוֹזֵר, וְרָצָה לִיחְדָּה עִם הַתּוֹפֵאָר"ת יְחוּד מוּעֵט עַל יְדֵי חִבּוּר זֶה בְּמָה שֶׁהָיָה הוּא עִם חֲבָרָיו עוֹסְקִים בְּסוּד, שְׁזָה גוֹרֵם לִיחְדָּה קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא וְשִׁכְיִנְתִּי' עַל יְדֵי הַסוּד שֶׁהוּא ר"ז דְּהֵינּוּ או"ר, וְגַם עַל יְדֵי חִבּוּר זֶה הוּא בְּטוּל הַקְּלָפוֹת וְקָלוֹת הַגְּלוֹת, וְהַשְּׂבָתָת קְטְרוּגָם, שֶׁהֵם לוֹחֲמוֹת בְּכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה נֶגֶד הַשֵּׁם וְנֶגֶד שְׂכִינְתּוֹ וְנֶגֶד בְּנֵיהֶ שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים בְּגִלוֹת בֵּין הָאֲמוֹת הַנִּקְרָאִים חִיּוֹן, חִיּוֹן בִּישִׁין וְדַבִּין דְּאֶכְלִין עֲנָא שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל, וְעַסְק הַתּוֹרָה נִקְרָא הַקְּלַע וְהַקְּרַב וְהַרְמָח, וְהֵם בְּחִינַת הַסוּדוֹת לְהַצִּילֵם מִרְעָתָם בְּחִבּוּר זֶה כּו', וְהַסֵּפֶר הַזֶּה עֵתִיד לְהַתְּפָרֵס בְּיָמֵי מַלְכָּא מְשִׁיחָא. וְהֵנָּה כָּל אוֹתָם שִׁזְכּוּ אֵלָיו יִזְכּוּ לְגַאֲלָה בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם, וּבְהַשֵּׁם בְּטַחְנוּ שְׁנֵהִיָּה בְּכָלֵל הַזּוֹכִים, אֲמֹן כֵּן יִהְיֶה רִצּוֹן.

2. בְּחֵסֶד לְאַבְרָהָם (מַעֲזָן רַאשׁוֹן נִהַר כ"ד) וז"ל: וְדַע, כִּי עֵקֶר כְּנֵנֶת הַרְבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי עָלְיוּ הַשְּׁלוֹם בְּחִבּוּר הַזוֹהַר הָיָה לָהּ לְהִיּוֹת הַשְּׂכִינָה בְּגִלוֹת בְּאֶפֶס שְׁפַע בְּאֵין תּוֹמֵךְ וּבְאֵין עוֹזֵר לָהּ, וְרָצָה לְעֲשׂוֹת לָהּ סִמְךָ לִיחְדָּה בְּבַעֲלָהּ יְחוּד גְּמוּר עַל יְדֵי הַחִבּוּר הַזֶּה כְּמָה שֶׁהָיָה הוּא וְחֲבָרָיו עוֹסְקִים בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׁזָהוּ גוֹרֵם לִיחְדָּה קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא וְשִׁכְיִנְתָּא עַל יְדֵי הַסוּד שֶׁהוּא סוּד ר"ז בְּגִימְטְרִיא או"ר, וְגַם עַל יְדֵי הַחִבּוּר הַהוּא יְהִיָּה בְּטוּל הַקְּלָפוֹת וְקָלוֹת הַגְּלוֹת וְהַשְּׂבָתָת הַקְּטְרוּגִים אֲשֶׁר הַחִיּוּצוֹנִים לוֹהֲטִים בְּכָל עַת וּבְכָל שְׁעָה נֶגֶד מִדַּת הַקּוּדְשָׁה, וְהַשְּׂמוֹת הַקְּדוּשִׁים הֵם בְּסוּד הַשְּׂכִינָה וְנֶגֶד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים בְּגִלוֹת בֵּין אֲמוֹת הָעוֹלָם הַנִּקְרָא חִיּוֹן בִּישִׁין אֲרִיּוֹת וְדַבִּין וְכו', וְהַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה נִקְרָא קְלַע וְקָרַב וְרַמָּח, וְהֵם בְּחִינַת סוּדוֹת כְּדֵי לְהַצִּילֵם מִרְעָתָם עַל יְדֵי חִבּוּר זֶה כְּנֹזֵכַר, וְסֵפֶר זֶה עֵתִיד לְהַתְּגַלּוֹת בְּיָמֵי מַלְכָּא מְשִׁיחָא כְּדֵי לְהֵן סַעֲדָא לְשִׁכְיִנְתָּא. וְהֵנָּה כָּל אֵלוּ שִׁזְכּוּ אֵלָיו יִזְכּוּ לְגַאֲלָה, כִּי עֲבוּדָה זֹה הַמוּעֵטָת בְּזִכּוֹן הַזֶּה הוּא יוֹתֵר חֲשׁוֹב מִכָּל אֵילֵי נְבִיּוֹת שֶׁהָיָה בְּזִמְנָה שֶׁהָיָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָיָם.

הַתּוֹפֵס חֵלֶק מִן הָאֲחֵרוֹת כְּאֵלוּ תוֹפֵס כָּלוּ

3. בְּתוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף פְּרִשְׁתָּ קְדוּשִׁים. וְכֵן כְּתוּב בְּסִפְרוֹ כְּתַנְתָּ פְּסִים פְּרִשְׁתָּ קְדוּשִׁים וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, חֵלֶק הַנִּגְלָה וְהַנְּסֵתָר, הַכָּל אֲחֵרוֹת אַחַד, וְהַדּוּחָה חֵלֶק הַנְּסֵתָר שְׂאִינוּ חֲפֵץ בָּהּ, דּוּחָה כְּלָה וְנַעֲנֵשׁ, כִּי הַדּוּחָה חֵלֶק מִן הָאֲחֵרוֹת כְּאֵלוּ דּוּחָה כָּלוּ. וּמִכָּל שִׁבּוֹן הַמְּלַעֲיָג עַל דְּבָרֵי חֲכָמִים הַעוֹסְקִים בְּחֻכְמָה זֹה לְהַשְׁפִּיעַ לְהַשְּׂכִינָה, כְּמוֹ שְׂבָתָב בְּסֵפֶר הַקְּנָה לוֹ חֲכָמוֹ יִשְׁפִּילוּ זֹאת, כִּי הַלּוּמֵד כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה לֹא נִקְרָא חֲכָם רַק לְמִדּוֹן, כִּי אִם הַלּוּמֵד כְּדֵי לְהַשְׁפִּיעַ לְמִדָּה הַנִּקְרָא זֹאת וְכו'. וְזֶה שְׂבָתוֹב הַנְּעוּר בְּלִילָה, הֵינּוּ שֶׁהוּא נְעוּר וְעוֹסֵק רַק בְּלְבוּשֵׁי הַתּוֹרָה בַּחֵלֶק הַנִּגְלָה הַנִּקְרָא לִילָה כְּפִדּוּעַ, וְאֵינוּ חֲפֵץ בְּאו"ר הַתּוֹרָה, כִּי או"ר גִּימְטְרִיָּה ר"ז, הֵינּוּ בְּרִזֵּי הַתּוֹרָה וְסוּדוֹתֶיהָ, שְׁזָהוּ בְּחִינַת תּוֹרַת הַשֵּׁם שֶׁנִּקְרָא יוֹם, הָרִי זֶה דוּמָה כְּאֵלוּ דּוּחָה אֵת הָאֲחֵרוֹת כָּלוּ וּמִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ, מָה שְׂאִין כֵּן אִם חֲפֵץ גַּם בַּחֵלֶק הַנְּסֵתָר שְׂבָתוֹרָה, הַגַּם שְׂאִי אֲפֹשֶׁר לוֹ לְהַשִּׁיגוֹ, עַל זֶה נֶאֱמַר כִּי אִם בְּתוֹרַת הַשֵּׁם חֲפֵצוֹ, וְכָמוֹ שְׁפִירֵשׁ הָאֱלֹשִׁיף, וְכָאֵלוּ הַשִּׁיג גַּם חֵלֶק זֶה שְׂבָתוֹרָה, כִּי הַתּוֹפֵס חֵלֶק מִן הָאֲחֵרוֹת כְּאֵלוּ תוֹפֵס כָּלוּ כּו'.

סוּד הַתּוֹרָה הַזֶּה שְׂגָלָה הַרְבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי

י) בגלות האחרונה בזכות הזוהר הקדוש נזפה לאראנו נפלאות כגונא דא בגלותא בתרא (היאורה) הזוהר ביה הוה ר"ז, דאיהו אור דפורקנא בתרייתא, לקיים (מכ"ה ז טו) כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, ודא איהו כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו, וכל הבת תחיון, אלן דמשתדלין באורייתא דבעל פה.

[באור: כמו כן בגלות האחרונה יתגלה אור רזי התורה, וזהו הזוהר הקדוש שהוא אור הפדות של ישראל. ועל ידי למוד זה תבא הגאולה, וכך יתקיים הפסוק: "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות", שגם כאן בסוף הגליות שזה גלות ערב רב, ננצל על ידי עסק בלמוד הזוהר הקדוש, וזה "כל הבן" - מי שהוא בבחינת בן - שלומד את סודות

4. פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זכותו יגן עלינו, (סימן ח' דף נ"א.) וז"ל: רבי שמעון בן יוחאי גלה ופתח הע' פנים שבמלת בראשיית, וקרא אותם תקוני זוהר, מפני שהוא לשון אור, ואו"ר גימטריא ר"ז, והוא האור הגנוז שגנוז הקדוש ברוך הוא בתורה וכו', שעל ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה יברך אותו השם יתברך שאם יהיה חסאיכם פשנים הללו, שסודות ובאות מששת ימי בראשית, ואז פשג ילבינו. ולכן נוהגין ישראל ללמד בספר התקונים בחדש אלול ועשרת ימי תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלוחות שניות למשה רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה. (הזוה"ק אימא עילאה - תשובה).

או"ר בגימטריא ר"ז

5. בספר אור ישראל על תקוני זוהר להמגיד מקאזניץ זכותו יגן עלינו - (תקון ל"ו - דף ע"ז), וזה לשונו: עקר הגאולה הוא מרזי דאורייתא, פי או"ר גימטריה ר"ז, וזה נקרא כ"ן שגימטריה סו"ר מיסו"ר. וזה שפתיב בפורש, אני אמרתי יהי כן, והרשעים אומרים לא כן, שהם אומרים שאין בתורה אלא הפשט, על כ"ן לא יקומו. ועקר היא חכמת התורה ורזיה שיתגלה לנו במהרה בימינו כו', ועל דור שלנו נאמר משד עניים גופייהו, עתה אקום, בזכות אמרות השם המזקקות שבציתים, אף השם ישמרנו מהרשעים אשר סביב יתהלכו ואינם רוצים ברזי וסודות התורה, שהם כרם זלות, דברים העומדים ברומו של עולם והקדוש ברוך הוא ירומם.

או"ר בגימטריא אי"ן סו"ף; אדו"ן עול"ם; ר"ז

6. באגרא דכלה למורינו הרב צבי אלימלך מדינוב (הפטר פרשת תבוא), וזה לשונו: קומי אורי פי בא אורף' (ישעיה ס א), או"ר בגימטריה אי"ן סו"ף, אדו"ן עול"ם, ובגימטריה ר"ז, שהוא סודות התורה אשר הוא או"ר לנו. וזהו קומי אור"י, שיתגלה כבוד מלכות אדו"ן עול"ם, פי בא אור"י, פי כבר נתגלה להם חכמת סודות התורה שהוא ר"ז, אור התורה, ועל ידי זה תהיה גאולה להתגלות בסוד מלכותו פוודע.

התורה – "היאך"ה תשליכהו" – לצלול בים חכמת הסוד, "וכל הבת תחיון" - אלו שעד עתה עסקו בנגלה - גם הם ילמדו ויגרסו בזהר הקדוש].

יא) יונה הנביא התפלל על ישראל שינצלו מהערב רב

דבר אחר וימן יהו"ה דג גדול לבלוע את יונה (יונה ב א), דא עניותא, דאיהו עצב, ונוקבא דיליה עצבון, דכורא דג נוקבא דגה, דא הוא (שם ב) ויתפלל יונה אל יהו"ה אלהיו ממעי הדגה, מפנא דעניותא דמטי למעוי דישראל, בההוא זמנא ויאמר יהו"ה לדג ויקא את יונה וגומר (שם יא), בדוחקא דדאגה דלהון דדואגין מן עניותא, מדוחקא יפקון מן גלותא, הדא הוא דכתיב (שמואל ב, כב-כח) ואת עם עני תושיע. דא נבואה דיונה דנתנבא דיפקון ישראל מן גלותא בדאגה (ס"א בדוחקא) דעניותא.

[באור: באור נוסף לפסוק: הדג נמשל לדאגה, שרוצה לבלע את יונה – הם ישראל, ודאגה זו עניות, שבא על ידי הסמ"ך מ"ם ופלונית בת זוגו רח"ל, שידיע שיהכעס וכן פגם הברית גורמים לדאגה זו, וזו תהיה פעלת הערב רב. ועל כך התפלל יונה הנביא אל ה' אלקיו שיציל את ישראל מעניות ורעב שמגיע אל המעים, ובאותו הזמן פאשר יתמלא סאת הצרות יצאו ישראל מהגלות, כמו שכתוב (שמואל ב כב-כח), "ואת עם עני תושיע" רומז שכאשר יהיו ישראל בעניות אז יושיעם ויגאלם.] (ובלמוד הזהר הקדוש נצלים מכל העניות והנסיונות).

יב) ובמושב לצים לא ישב. איזה מושב לצים זו (לילוי"ת) אמם של ערב רב. שהיא מטמאה פנדה במושבה. וכן ערב רב מטמאים במושבם לצדיקים שיושבים ביניהם

ובתקוני זוהר (תיקון י"ג דף כ"ז ע"ב), על הפסוק אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים וגו' - אשרי ותהלתו של האיש - אשר לא הלך בעצת רשעים, בדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב. (תהילים פרק א פסוק

אשרי האיש. הוא אהי"ה אשר אהי"ה. ראש לכל הראשים ועליה נאמר (שיר ז) ראשך עליך כפרמל. וזה תפילין של ראש. ודלת ראשך כארגמן. זו תפילין של יד. ובו משבחים לבת בזה האשרי (ועל כן בראשי"ת שם אשרי שם בת) זה הוא שכתוב (בראשית ל) באשרי כי אשרוני בנות. [הם הצדיקים שפעלים את השכינה הקדושה] מי זוכה ליכנס שמה, אשר לא הלך בעצת רשעים. שהיא עצה רעה מצד של עץ הדעת טוב ורע. (מי הרשעים. זה סמא"ל ונחש) ובדרך חטאים לא עמד. איזה דרך חטאים. זו שנאמר בה (משלי ל) כן דרך אשה מנאפת אכלה ומחתה פיה וגו'. **ובמושב לצים לא ישב. איזה מושב לצים זו** (לילי"ת) **אמם של ערב רב. שהיא מטמאה כנדה במושבה. וכן ערב רב מטמאים במושבים לצדיקים שיושבים**

[דן בספר מטעמי הזוהר, וז"ל:

המצפים ומאמינים לגאולה, הם יזכו לכל הטובות המובטחות:

פתח רבי יוסי ואמר, (ישעיה מא) הן יבואו ויכלמו כל הנחריים בך וגו'. זמין קודשא בריך הוא למעבד לישראל. כל אינון טבאן, דקאמר על ידי נביאי קשוס... (עתיד הקב"ה לעשות לישראל את כל הטובות שנתבאו נביאי האמת, וסבלו עליהם בגלות...) אבל אזלין לבי מדרשות, פתחין ספרין, וחמאן כל אינון טבאן, דקא מחקן, וחמאן פתיבין באורייתא, דאבטח לון קודשא בריך הוא עלייהו, ומתנחמין בגלותהון... (וישראל החזיקו מעמד באשר ראו בספרים הקדושים את כל ההבטחות והטובות שהבטיח הש"ת...) ועל דא, הן יבואו ויכלמו כל הנחריים בך. מאי כל הנחריים בך. דאתקפו נחיריהון ברגו אעלך בגלותא דא. בההוא זמנא. יבואו ויכלמו מכל טבין דיהמון להון לישראל. (ועל זה התנבא הנביא שרק מי שהאמין וציפה לקיום הנבואה הוא יזכה לשמוח בגאולה, והערב רב יבואו ויכלמו כי הלכו אחרי ההבל – והרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, כתיבת נח שהצילה מהמבול.) (זוהר הקדוש פרשת פי תשא דף קפ"ח ע"ב)

הרוצה להינצל מקליפת הערב רב מוכרח לעסוק בזוהר הקדוש, כתיבת נח שהצילה מהמבול

אינון ערב רב רשיעיא, (ואותם הרשעים שמהערב רב) דיתקיים בהו בההוא זמנא, (יתקיים בהם לפני ביאת המשיח הכתוב:) (דניאל יב) יתבררו יתלבנו ויצרפו רבים והרשיעו רשעים. (שאז יהיה בירור גמור בישראל) יתלבנו: אינון מארי משנה. (אלו בעלי המשנה שיתבררו על ידי לימוד התורה) ויצרפו: אינון ורעא קדישא דשאר עמא. (זרע הקדוש של שאר העם יתבררו על ידי מצוות ומעשים טובים וצדקה) הדא הוא דכתיב, (זכריה יג) וצרפתים כצרח את הכסף. (דהיינו על ידי כסף שנותנים לצדקה) והרשיעו רשעים, אינון ערב רב. (ואלו הערב רב יצאו מכלל ישראל).

(דנאל יב) והמשפילים יבינו, איננו מארי קבלה, (והמשפילים הם אלו שעוסקים בסודות התורה) דאתמר בהון (דנאל יב) והמשפילים יזהירו בזהר הרקיע. אליו אינו דקא משתדלין בזהר דא, דאקרי ספר הזהר, (אלו הם הצדיקים שעוסקים באור הזה הנקרא ספר הזהר) דאיהו בתיבת נח, (שהוא בתיבת נח שמציל מהמבול) דמתבנשין בה שנים מעיר, ושבע ממלכותא. ולזמנין אחד מעיר, ושנים ממשפחה. (שכמו שלא בולם וכו' להיבנס לתיבה לפני המבול, כך רק הזרזים והמשפילים יזכו להינצל על ידי הזהר הקדוש, פי הזמן קצר, כמו שכתוב במלאכי (פרק ג' פסוק א') הנני שולח מלאכי ופנה דרך לפני ופתאום יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים הנה בא אמר ה' צבקות) דבהון (באלו שיזכו לעסוק בזהר הקדוש) יתקיים (שמות א) כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו. (להיות בבחינת בנים, ומתראשונים לקבל פני משיח צדקינו, במהרה בימינו) ודא אורה דספרא דא, וכלא על ספה דילך. (זה האור של ספר הזהר הקדוש יאיר בנשמותיהם, וכל זה בזכות הרשב"י הקדוש).

(זהר הקדוש פרשת בהעלותך - רעיא מהימנא, דף קנ"ג ע"ב, ועין תיקוני זהר תיקון כ"א עמוד ב"ג, נ"ד)

עסק התורה שלא לשמה: והנה מה שכתב בתחלת דבריו ואפילו כל אינו דמשתדלי באורייתא כל חסד דעבדי לגרמיהו וכו'. עם היות שפשוטו מבאר, ובפרט בזמננו זה בעונותינו הרבים אשר התורה נעשית קרדם לחתף בה אצל קצת בעלי תורה אשר עסקם בתורה על מנת לקבל פרס והספקות יתרות, וגם להיותם מפלל ראשי ישיבות, ודיני סנהדראות, להיות שמם וריחם נודף בכל הארץ ודומים במעשיהם לאנשי דור הפלגה הבונים מגדל וראשו בשמים, ועקר סבת מעשיהם היא מה שכתב אחר כך הכתוב ונעשה לנו שם. ככתוב בספר הזהר בפרשת בראשית (דף כ"ה): וזה לשונו על פסוק אלה תולדות השמים והארץ, שחמשה מינים יש בערב רב, ומן הג' מינים, מהם הוא הנקרא בת גבורים, דעליהו אתמר המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם, ואינון מסטרא דאלין דאתמר בהון (בראשית יא) הבה נבנה לנו עיר ומגדל וגו' ונעשה לנו שם בבנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושויין בהון ספר תורה ועטרה על רישיה, ולא לשמה, אלא למעבד לון וכו'. והנה על הפת הזאת אמרו בגמרא: כל העוסק בתורה שלא לשמה נח לו שנהפכה שליתו על פניו ולא יצא לאויר העולם.

ראיה שאין עוסקין לשמה: ואמנם האנשים האלה מראים תימה וענוה באמרם כי כל עסקם בתורה הוא לשמה. והנה החכם הגדול התנא רבי מאיר עליו השלום העיד עליהם שלא כך הוא באמרו לשון כללות כל העוסק בתורה לשמה וזכה לדברים הרבה וכו' ומגלים לו רזי תורה ונעשה כנהר שאינו פוסק והולך וכמען המתגבר מאליו בלתי הצטרכו לטרוח ולעין בה ולהוציא טפין טפין של מימי התורה מן הסלע, הנה זה יורה שאינו עוסק בתורה לשמה בהלכתה, ומי זה האיש אשר לא יזלו עיניו דמעות בראותו המשנה הזאת וראיה חסרונה ופחיתותו. (הקדמת רבי חיים וויטאל על שער ההקדמות - ועין אור הזהר פרק כ"ח).

הערב רב: מי שאינו עוסק בספר הזהר, כל תורתו הוא משפה ולחוף, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים - ובדאי לא ישיג ארחות חיים

מי שאינו עוסק בספר הזהר ותיקונים וכתבי האר"י, כל תורתו הוא משפה ולחוף, וכלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות,

ואין לו חיים ולא חלק בחיים – ובדאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזוהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד: בדור הזה האחרון, מי שאינו עוסק בספר הזוהר ותקונים וכתבי מרן האר"י שהם חיים ממש לנפש, בלילה במקרא ובמשנה ובתלמוד ופוסקים, ידע נאמנה שכל תורתו שעוסק הוא משפה ולחין, פדואג, ואין לו עסק בחיים והארה לנפש, והוא בלו טעות ורמאות, ואינו עוסק בתורה אלא להיות מאנשי שם, להיות רב וראש גדול הדור ולהשתרר על הבריות, ואין לו חיים ולא חלק בחיים.

ועין בתקוני זהר חדש: לית בנו מאן דיתער לגבה לרצות לה עם בעלה, צוחין בכל יומא וליליא באורייתא דבעל פה, בכמה קושין. וצוחין בה ככלבין דאמרין הב הב. הב לן עותרא הב לן יקרא, ולית מאן דישתדל לסלקא שכינתא. ובדאי לא ישיג ארחות חיים אלא על ידי למוד הזוהר וכתבי מרן הרב חיים ויטאל בלבד, וכן בספר שערי אורה שפלו אור. וכבר הארכנו הרבה מזה שלא תהיה מקבל, אלא עבד מאהבה ועבד מייראה. (היכל הברכה קומרנה פרישת עקב ז', י"ט – אור הזוהר פרק י').

רק הלומד תורה לשמה מציל את העולם

ואמרו חז"ל (סנהדרין צ"ט): אמר רבי אלכסנדר בר פל העוסק בתורה לשמה משים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה שנאמר: "או יחזק במעוץ יעשה שלום לי שלום יעשה לי". רב אמר באילו בנה פלטרין של מעלה ושל מטה שנאמר: "ואשים דברי בפיה ובצל ידי כסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ". רבי יוחנן אמר: אף מגן על כל העולם כולו שנאמר: "ובצל ידי כסיתיה". ולוי אמר אף מקרב את הגאולה שנאמר: "ולאמר לציון עמי אתה".

ועין בספר "נפש החיים" (שער ד' פרק כ"ה), שרק על ידי עסק התורה לשמה זוכה לקיים העולם. ואין לך תורה לשמה יותר מלימוד הזוהר הקדוש, (עין אור הזוהר).

זה לשון נפש החיים: וכל זה כשעדיין יש אנשים מישראל שדבקים בו יתברך ובתורתו בעיון ושקידה ויגיעה גדולה לשמה. ורק בתורת ה' חפצם כל הימים. ואז האנשים שבטלים לגמרי מעסק התורה מרוע בחירתם. המה ירדו שאול חיים ומגורשים מהסתפח בנחלת עבדי ה' הדבוקים בו יתברך ובתורתו. ומארץ חיים יכרתו ח"ו. ועל כל פעולת העולם גם כל העולמות, הגם כי נתמעטו וירדו מקדושתם ואורם, בסבת החטאים האלה בנפשותם, וכמעט שנטיה רגלם ליחבר ח"ו כמו שכתוב בתנא דבי אליהו (רבא פ"ב): אמרו חכמים כל זמן שבני אדם מבטלין מן התורה מבקש הקב"ה להחריב את העולם כו'. ושם (בסדר אליהו זוטא פ"ה) "כי לה' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל" ואין מצוקין אלא תלמידי חכמים כו'. בכל יום יוצאים מלאכי חבלה מלפני הקב"ה לחבל את כל העולם כולו ואלמלא בתי כנסיות ובתי מדרשות שתלמידי חכמים יושבין בהם ועוסקים בדברי תורה היו מחבלין את כל העולם כולו מיד כו' ע"ש. עם כל זה עדיין יוכלו להתקיים על ידי השרידים אשר ה' קורא. העוסקים בתורה הקדושה יומם ולילה. שלא יתבטלו לגמרי לחזור לתהו ובהו ח"ו. אבל אם היה ח"ו העולם פנוי לגמרי אפילו רגע אחת ממש מעסק והתבוננות עם סגולה בתורה הקדושה. תיכף כרגע היו כל העולמות נחרבים ונבטלים ממציות לגמרי ח"ו. ואף גם איש אחד מישראל לבד. רב כחו. שבידו להעמיד ולקיים את כל העולמות והבריאה בכללה על ידי עסקו והתבוננותו בתורה הקדושה לשמה. כמו שכתוב (סנהדרין פרק חלק דף צ"ט ב') כל העוסק בתורה לשמה כו'. רבי יוחנן אומר אף מגין על כל העולם כולו. וכן אמרו בפרק התורה (אבות פ"ה) כל העוסק בתורה לשמה כו'. ולא עוד אלא שכל העולם כולו כדאי הוא לו.

[ה] בספר "נתיבי הזוהר", ו"ל:

היות וחז"ל גילו לנו שהערב רב הם המעכבים את ביאת המשיח, וכל הצרות מחמתם, והזוהר הקדוש מלא מזה בהרבה מקומות, לקטנו מראה מקומות נרחב ובהקף נפלא.

310 מראה מקומות שפתבו והזיירו אותנו להיות נזהרים מן הערב רב – פנגד ש"י עולמות המוכנים לצדיקי האמת.

רָאָה: זוהר בראשית דף כה, עא. כו, עא. כז, עב. כח, עב. רסב, עב. רסג עא. – זוהר שמות מה, עב. סז, עא. קיד, עא. קכ, עא. קכד, עא. קצ עב. קצה, עא. קצז, עא. רג, עא. רכג, עב. רכד, עא. – זוהר ויקרא כז, עב. כח, עא. כח, עב. פו, עב. צז, עא. קיא, עא. – זוהר במדבר קכב, עב. קכד, עא. קנב, עב. רל, עא. רלא, עב. רלז, עא. רמו, עב. – זוהר דברים רעג, עא. רעז, עב. רעז, עב. רעט, עא. רפב, עא. – תיקוני זוהר, דף: טו, עא. כב, עא, עב. כז, עא. כז, עב. כח, עב. ל, עב. מא, עב. מב, עא. מט, עא. נ, עב. נב, עא. נג, עב. נה, עא. עה, עב. צו, עב, צז עא. קיב, עא. קיז, עא. קיט, עא. קכח, עב. קלח, עא. קמ, עא. קמא, עא. קמא, עב. קמו, עא. קמו, עב. קמו, עב. – זוהר חדש: פ' יתרו מאמר ד' גווני עינא. פ' יתרו מאמר ז' ימי בראשית. פ' יתרו מאמר שרטוטין דמצחא. – תיקוני זוהר חדש: דף כז עא.

עץ חיים להאריז"ל: הקדמת מוה"ר חיים ויטאל על שער הקדמות. עץ חיים שער לב פרק א' מ"ת. שער לח פ"ו מ"ת. שער מט פ"ג. – שער הגלגולים הקדמה כ'. הקדמה לג. הקדמה לט. – שער הפסוקים: פ' ויגש, שמות, בא, בשלח, כי תשא, בלק, עקב. ספר מלכים א', ישעיה. – ספר הליקוטים: פ' תולדות, וישב, שמות, בשלח, כי תשא, בהעלותך, חוקת, דברים, ואתחנן, עקב, כי תצא, וילך, ספר מלכים א', ישעיה, תהלים. – ספר עץ הדעת טוב להאריז"ל: פ' בא, בשלח יתרו, משפטים, תרומה, כי תשא, ויקהל, פקודי, שמיני, קדושים, במדבר, בהעלותך, חוקת, בלק, פנחס. – שער מאמרי הרשב"י פ' משפטים, ליקוטי תורה פ' בראשית, מקץ, שמות, ויקהל. –

ספר משנת חסידים: מסכת יעקב פ"ב, מסכת סדר ליל פסח פ"י. – פרדס רימונים להרמ"ק: שער כג פ' טז. – אוצר עדן הגנוז למהר"א אבולעפאי: ח"ב סי' א'. – ספר הפליאה להמקובל האלקי רבי אביגדור קרא מפראג. – עבודת הקודש למר"מ אבן גבאי ח"ב פל"ב. – ספר המפואר למוהר"ש מולכו דרוש על פ' בראשית. – מגיד משרים לרבינו יוסף קארו פ' תרומה, פ' במדבר. – חסד לאברהם למהר"א אזולאי מעין א' נהר יז, מעיין ב' נהר ס"ז, מעיין ד' נהר נד, מעיין ה' נהר יז, כה, לב, מעיין הששי הקדמה, נהר א'. ב', ה'. – מגלה עמוקות עה"ת: פ' תולדות, וישלח, ויגש, וארא, בא, תרומה, ויקרא, תזריע, קדושים בהר, בחקותי, שלח, קרח, חוקת, בלק, פנחס, ואתחנן, וזאת הברכה. – מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן: אופן כד, נח, עד, עה, פי, צז, קי, קכ, קמד, קפז, קצח, רנא, רנב, – ספר מבוא לחכמת הקבלה למהר"ש טולידאנו: ח"א שער ז' פ"ז, ח"ב שער ו' פ"ז, ח"ב מאמר א' חנוכה. – ספר מעולפת ספירים: מוהרנ"ש אלגאזי: יום תשעה עשר אות י"ג, טו, יום עשרים ואחד אות לב, – ספר עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו: מאמר חיקור דין ח"ג פ' כ"ב, מאמר אם כל חי ח"א סי' ג', כב, – ספר יונת אלם פ"ד, כתבים: מאמר הנפש: ח"ב פ"ד, ח"ה פ"י, י"ב, חלק י"ז פ"ד, מאמר מאה קשיטה: סי' כ"ו, סי' נ"ג, מאמר שבתות ה': כת"י ח"ג, מאמר צבאות ה' ח"ב. – של"ה הקדוש: שער האותיות: עמק ברכה אות ו', מסכת שבועות פרק תורה אור אות מ", מסכת תענית דרוש מטות מסעי אות כד, מסכת יומא הל' תשובה אות סב, – ספר בראשית: וישב, מקץ, ויגש. ספר שמות פ' בא תורה אור אות ג', פ' כי תשא תו"א אות ג', פ'

ביניהם, כנדה. ומי שמתדבק באותו אשרי. שהוא הפתח והראש של התורה. נאמר בו והיה כעץ שתול על פלגי מים. וזה עץ החיים שנאמר בו ועלהו לא יבול.

ויקהל פקודי תו"א אות ב', ספר במדבר נשא בהעלותך תו"א אות יג, פ' חוקת תו"א אות ב', פ' ואתחנן תו"א אות א', ג, – ווי העמודים פ"ו. – הרמח"ל הקדוש: ספר דרך עץ חיים, ספר אדיר במרום ח"א תניא אמר רבי שמעון, ומחצדי חקלא ועירין אינון, למגזר מילין דקשוט, ח"ב מאמר ביאור ז' מלכים. – ספר תיקונים חדשים: הקדמה, תיקונא תמינאה, תיקונא תמניסר, תיקונא תמניא ועשרין, תיקונא חמשיין וחמש, תיקונא שבעין. – ספר קנאת ה' צבקות ח"ב, – מאמר ויהי מקץ. – פירוש הרמח"ל עה"ת בראשית, שמות, במדבר, דברים. – דרוש בסעודת ליל טו"ב בשבט ה' תצ"ג. – דרושי ונתת הכסף. – ראשי פרקים ד"ת לרמח"ל, – ספר תקט"ו תפילות: תפילה קיג, קנא, קנד, קעו, קעז, רב, רפט, שי, שעא, תפילה חשמ"ל, תצה, תפלה ואתחנן. – שערי השם מהר"ש אלישוב: ח"א סי' ז', סי' טו פ"א, ח"א סי' יט בסוד נורא עלילה, ח"ב סי' ב' פ"ב, פ"ג, סימן ד', סי' ה', סי' ו', סי' ז', סי' יג פ"ד. – הגר"א מוילנא, אבן שלמה פ"א. ביאור הגר"א על תיקוני זוהר דף קיא עא. – יהל אור על הזוהר בראשית דף כז עב. אדרת אליהו פ' דברים. ביאור על תיקוני זוהר דף צז עב.

תלמידי בעל שם טוב: אוצר החיים – קאמרנא פ' תצא. – היכל הברכה: וארא, כי תשא, פקודי דף שיח, פ' בלק, פ' ראה, דף יג עב פ' תצא, עקב דף סח עב, דף רט ע"א. כי תבא דף כח ע"ד. – זוהר חי פ' בראשית דף כה עא, דף כג עב. דף לז עא. דף קא ע"ד, דף קו עא, דף קיב ע"ג, דף קיג, דף שכט ע"ד. פ' ויחי ד' תכו, דף תלט. שמות דף ז' ע"ג. דף פו ע"ד. דף קע עב. – זקן ביתו מ"א אופן ז דף מז, אופן טז דף עה, מ"ד אופן י"ג דף רט. – נתיב מצוותיך שביל אמונה ג' אות כו. – תולדות יעקב יוסף פ' נשא דף תס, פ' שופטים דף תרסו. – בני יששכר מאמר חודש אדר מאמר ג'. ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ח, כב. – דברי חיים פ' ויקהל. דברי שמחה מכתב יג. – אשרי האיש דף מט. ארץ החיים א' פ"ב. אור עולם אות יא. תפארת היהודי אות ו'. נפלאות היהודי ח"ת דף 46. על הגאולה ע' קלו. דברי יואל פ' נשא ע' קפח. דברי שמואל (סלאנים) פ' נח. דברי תורה מונקאטש מהדו"ת א' טו. אשרי האיש דף מט. מכתב התעוררות ע' עג. הרה"ק רבי דוד מלעלוב. זכרון יעקב יוסף מע' צ. אמת ואמונה דף ו' עב. שמחת ישראל, מאמרי שמחה. גאולת הארץ דף ו'. חידושי הרי"ם על מסכת גיטין, השמטות לפ' שלח. חידושי הרי"ם, גלות וגאולה. פירוש הגר"א על דרך הרמז מגילת אסתר א. חוט המשולש דף מב. חת"ס דרוש ח' תמוז תקס"ט. על הגאולה ועל התמורה דף קפו. קדושת יום טוב פרשת וזאת הברכה. מהר"י ט"ב הגש"פ דף קטז. משכיל אל דל (קאלאמייא) ח"ג כלל י פרט א. – חידושי תורה פ' קרח ע' רנ. ויואל משה מאמר א' סי' כנג. מאמר ש"ש דף קנ. חידושי תורה דברים ע' לח. על הגאולה ע' קעז, חידושי תורה ע' כו בשלח, ע' קעט, קרח ע' רנ. בהעלותך ע' קלג. תשי"ז ע' לד, ע' תקלו, תש"כ ע' לב, חיד"ת דרשות מא"י ע' קנה. – דברות קודש. ויואל משה ע' קנב, קנז, קסא. דברי יואל מכ' ח"א ע' קלה, פ' וישלח דף קכ. – שולחן הטהור מאמר אמונה ופרנסה דף ער, זכרון צדיקים חודש אייר. – אור הנר דף יג. סיפורי הרמ"ח ע' כה. – אוצר הסיפורים ח"ד א' ד' (מרגליות). פאר וכבוד (סיפורים מהר"ש מבעלזא) דף 258

יג) הגאולה תהיה על ידי שנתדבק בצדיק שיש לו פח להגן ולהיות תבת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש

ובימינא יפקון, (דף נד.). בגין דצדיק ח"י עלמין איהו עני דאתקשר בימינא, דאיהו פסח, כגוונא דישראל דאתמר בהון (חזקאל טו ז) ואת ערום ועריה, והאי יונה איהי יונה דתיבת נח.

[באור: ובימינא יפקון – שיצאו בחסד וברחמים בזכות הצדיק שמשים עצמו כעני כמו שאמרו חז"ל בברכות (דף יו:): אמר רב יהודה אמר רב בכל יום ניום בת קול יוצאת מהר חורב ואומרת כל העולם פלו נזונין בשביל חנינא בני וחנינא בני די לו בקב חרובין מערב שבת לערב שבת, וכמו בפסח שדלג השם על מצב ישראל וגאלם, כך יגאלנו בגאלה האחרונה אפלו שאין לנו זכויות, על ידי שנתדבק בצדיק שיש לו פח להגן ולהיות תבת נח של ישראל, הוא הרשב"י הקדוש שהבטיח (ספח דף מה:): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטר את כל העולם פלו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה, וכו', כן נזכה לגאלה ברחמים במהרה בימינו אמן].

יד) ללמוד תקוני זהר ארבעים יום מראש חדש אלול עד יום הכפורים

בהקדמת המוציא לאור תקוני זהר מהגר"א, פתוב, וז"ל: יען בסוף הקדמת בעל פסא מלך, ועוד בכמה ספרים קדושים שהלהיבו מאד ללמד התקוני הזהר בארבעים יום שמראש חדש אלול עד יום הכפורים (ואולי יש להסמיק זה ממה שכתב בתקון ו' ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה ודא יום הכפורים, דתבת נח היא אמא עלאה חלון דילי הוא עמודא דאמצעיתא, דביה אור יתירה אור. וכתב בבאור הגר"א שביום הכפורים חלונות התבה והוא תשובה אמא עלאה פתוחים, וזהו שפתוב מקץ ארבעים יום, שהם ארבעים יום הידועים מראש חדש אלול, ורעיא מהימנא איתא על התקוני זהר דאיהי כגוונא דתבת נח וכו' כפדוע.

(טו) אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיִשְׁלִים סֵפֶר הַתְּקוּנִים בְּיָמִים אֱלוֹ מַחְמָשָׁה עֶשֶׂר
בְּאֵב עַד יוֹם הַכְּפוּרִים – וַיְקִירֵי יְרוּשָׁלַיִם מִתְּחִילִים בְּאִמִּירַת
הַתְּקוּנִים מַחְמָשָׁה עֶשֶׂר בְּאֵב.

הַרְבֵּה חֲסִידִים וְאֲנָשֵׁי מַעֲשֵׂה מִתְּחִילִים לְלַמֵּד סֵדֵר תְּקוּנֵי זֶהר הַקְּדוּשׁ
מַחְמָשֶׁת עֶשֶׂר בְּאֵב עַד יוֹם הַכְּפוּרִים. כִּי מַעֲלַת אִמִּירַת תְּקוּנֵי זֶהר בְּחֻדָּשׁ
אֱלוֹל מְבֹאֵר בְּהַקְדָּמַת כֶּסֶא מְלֶךְ שְׁמַטְהַר הַגּוֹף וְהַנְּשָׁמָה. וְסִגְלָתוֹ לְקֹרֵב קֶץ
הַגְּאֻלָּה, וְכֵן כְּתוּב בְּאוֹר צְדִיקִים (סִימֹן ל"ו סִימֹן ב') אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁיִשְׁלִים סֵפֶר
הַתְּקוּנִים בְּיָמִים אֱלוֹ וַיְקִירֵי יְרוּשָׁלַיִם מִתְּחִילִים בְּאִמִּירַת הַתְּקוּנִים
מַחְמָשָׁה עֶשֶׂר בְּאֵב.

(טז) רַבֵּינוּ נַחְמָן מִבְּרֶסֶלַב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אָמוֹן, הַפְּלִיג מְאֹד
כְּמֹה פְּעָמִים בְּשִׁבַח גְּדֻלַּת קְדֻשַׁת הַתְּקוּנֵי זֶהר

רַבֵּינוּ נַחְמָן מִבְּרֶסֶלַב, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אָמוֹן, יִדַע כָּל דְּבָרֵי הַ"עֵץ חַיִּים"
וְ"פְרֵי עֵץ הַחַיִּים" וְכָל כְּתָבֵי הָאֵר"י זְכוּרוֹנוֹ לְבִרְכָה מִסֵּפֶר הַזֶּהר, וְהַעֲקֹר
מֵהַתְּקוּנִים. וְהַמוֹבָן מִדְּבָרָיו הִיָּה שְׁזָה הִיָּה בְיָמֵי נְעוּרָיו. וְהַפְּלִיג מְאֹד כְּמֹה
פְּעָמִים בְּשִׁבַח גְּדֻלַּת קְדֻשַׁת הַתְּקוּנֵי זֶהר. וְהִיָּה רָגִיל לַעֲסֹק בּוֹ בְיוֹתֵר גַּם
בְּכָל הַשָּׁנָה, אֲפֹלוּ שְׁלֹא בְיָמֵי אֱלוֹל.

בְּסֵפֶר סֵפֶר שִׁיחוֹת הַר"ן (אוֹת קכ"ח), כְּתוּב: בְּסֵפֶר הַתְּקוּנִים כָּלוּלִים כָּל
הַחֲכָמוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְכוּ'.

(יז) עַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ אֲלֵפִים סְפָרִים וְכָל עוֹרוֹת
אֵילֵי נְבִיּוֹת לְבֹאֵר עֵצֶם רַבּוּי הַסּוּדוֹת וְרַמְיִזוֹת שֵׁישׁ שָׁם

בְּסֵפֶר שִׁיחוֹת הַר"ן (אוֹת רפ"ה), כְּתוּב: שְׁמַעְתִּי מִפִּיו הַקְּדוּשׁ פַּעַם אֶחָד
שֶׁדְּבַר בְּהַפְּלֵגַת גְּדוּלוֹת סוּדוֹת נוֹרְאוֹת תּוֹרַתְנוֹ הַקְּדוּשָׁה. אָמַר: הֲלֹא כָּל סֵפֶר
תְּקוּנִים הוּא עַל תְּבַת בְּרֵאשִׁית לְבַד. וְעַל סֵפֶר הַתְּקוּנִים לְבַד לֹא יִסְפִּיקוּ
אֲלֵפִים סְפָרִים לְבֹאֵר עֵצֶם רַבּוּי הַסּוּדוֹת שֵׁישׁ שָׁם, אֲשֶׁר לֹא יְכִילֵם הָעֵיוֹן,
כִּי־דוּעַ לְכָל גְּדֻלַּת קְדֻשַׁת הַתְּקוּנִים הַקְּדוּשׁ, אֲשֶׁר כָּל עוֹרוֹת אֵילֵי נְבִיּוֹת לֹא
יִסְפִּיקוּ לְבֹאֵר סוּדוֹתָיו וְרַמְיִזוֹתָיו וְכוּ'. וְכָל סֵפֶר הַתְּקוּנִים עִם כָּל מֵה שֶׁנִּכְלָל

מפגלות הזהר

כז

בו כנזכר לעיל, הוא רק פרוש על תבת בראשית לבד, וכן על תבת ברא יכולין גם כן לעשות ספר תקונים עם רבוי סודות וכו' כנזכר לעיל.

ומזה יכולין להבין ולשער קצת גבהות עמקות תורתנו הקדושה, כי כן על כל תבה ותבה של התורה יש סודות רבות כמו אלו הסודות הכלולים ב"ספר התקונים" שהוא על תבת בראשית לבד. ועתה, פלליות התורה הקדושה שיש בה הרבה תבות כאלו, מה גדלו סודותיה, אשר אי אפשר לבאר ולדבר מזה כלל.

עוד רציתי לעורר, היות שבסיעתא דשמיא זכיני שנבנה בית המדרש חדש על שמו של רבינו הקדוש, וב"ה שארגנו כבר כולל על לימוד הזוהר וקבלה, שמהם ילמדו וכן יעשו בכל מקום ומקום, ובכל עיר ועיר בארצנו הקדושה, ובכל העולם כולו.

וכידוע שרבינו ז"ל צוה לכל אנשיו שיגמרו כל הזוהר ותיקונים בכל שנה ושנה, והיות וה' עזר לנו שהוצאנו לאור ספרי הזוהר המחולק היומי מחלק ל'354 ימי השנה, ובספר הזוהר הזה כל כך קל לגרוס הזוהר בכל יום לערך 12 דקות, וכך יגמרו הזוהר הקדוש בכל שנה ושנה, וכך כשמגיעים לאומן יביאו מתנה לרבינו ז"ל, סיום כל ספר הזוהר ותיקונים וזוהר חדש.

כתוב בספר הקדוש "שיחות הר"ן" מרבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א (אות ק"ח): "ידוע שלמוד הזהר מסגל מאד מאד. ודע, שעל ידי למוד הזהר נעשה חשק לכל מיני למודים של התורה הקדושה, והלשון של הזהר מעורר מאד לעבודת השם יתברך".

למדים אנו מזה, שלמוד ספר הזהר הקדוש, הוא כלי גדול לקבל דרכו תורה ועבודת השם, ומי לא מחפש היום חשק ללמוד התורה והתעוררות לעבודת השם – ובפרט הצעירי צאן קדשים לחנך אותם לחשקות התורה ויראת שמים ומדות טובות, הוא דרך טוב ומועיל, לחנך אותם ללמד הרבה בספר הזהר הקדוש, ועל ידי זה יזכו בנקל לחשקות

התורה לכל מיני למוּדִים שֶׁל התורה הקדושה, פִּי אֵין לָנוּ שִׁיּוֹר רַק התורה הזאת, וְיִתְעוֹרֵר לָבֶם כָּאֵשׁ לְהִבֵּת שֶׁלְהִבֵּת לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

"והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע" (דניאל י"ב, ג)

כל ישראל צריך שיהיה להם חלק בקריאת הזהר!

הזוהר המחולק החדש המחולק לימי השנה, בא לאפשר לכל ישראל בארץ ובעולם להיות שותפים בקריאת ספר הזוהר ובסיומו, לתיקון השכינה הקדושה, לתיקון כל ישראל, ולביטול כל גזירות קשות ורעות מעל עם ישראל.

בספר "אור הזוהר" ישנם אלף מאמרים מצדיקי יסוד עולם, על חשיבות הלימוד והקריאה בזוהר, אפילו ללא הבנה!

בספר אדיר במרום - (לרמח"ל), כתב: "מן התיקונים הגדולים שניתקנו בעולם היה סִפְרֵי הַזוהר... כי הוא לגאולה הוכן, ולהצמיח קרן ישועה לבית ישראל.

"ע"י ספר הזוהר ייצאו ישראל מן הגלות ברחמים" (רעיא מהימנא - נשא). ובשם הבעל שם טוב נאמר: "אמירת הזוהר מסוגל לנשמה". ובשם ר' אהרן מזיטאמיר נאמר: "שזוהר הקדוש צריך לאמרו בלא בָּאוֹר, פִּי הַתְּבוֹת וְהַדְּבוֹר שֶׁל הַזוהר הַקְּדוֹשׁ עֲצָמוֹן מִקְשָׁרִין אֶת הָאָדָם לְאֵין סוּף יִתְבָּרַךְ."

"ועתה אל ישליכו חכמי ישראל את הדבר הזה אחרי גום, כי אני אלמלא איישר חילי, הייתי קובע דבר זה בכל מקום! אבל כבוד תורתו ייקח את העצה הזאת ויהי לו לזכות, כי אין כמוה לטובה לכל ישראל! וכל אחד במקומו יוכל לעשותו, כי לא דבר קשה הוא כלל". (אגרת רמח"ל לרבו).

והנה, בְּיָמֵינוּ אָנוּ, זְכִינוּ שֶׁסִפְרֵי הַזוהר נִגִּישׁ לְכָל אָדָם בְּכָל קְצוֹת תֵּבֵל, בְּקִלּוֹת וּבִפְרוּטוֹת מִמֶּשׁ, וְכִבֵּר יֵצְאוּ סִטִּים מֵהִיכְלָא דְרִשְׁבִּי בְּרָאשׁוֹת הַגַּה"צ הַמְּקוּבָּל הַרֵב בְּנֵיהוּ יִשְׁשָׁכֵר שְׁמוּאֵלִי שְׁלִיט"א בְּפוֹרְמַט כִּיס 70 חֲלָקִים וְכֵן תִּיקוּנֵי זוהר, וְכֵן בְּדָפוּס שֶׁל 12 פְּרָכִים, וְכִיעַת מוֹצִיאִים לְאוֹר ב"ה סֵט שֶׁל 18

כרכים גדולים עם ביאור נחמד וקל מאד שבקרוב יצא לאור, ובפרט בזכות מזכי הרבים של מפעל הזהר העולמי, ונראה שזו פונת הדברים שפעלת ספר הזהר (שאמנם נתגלה בתקופה מאחרת יחסית לתקופת רשב"י) צריכה להמצא לכלל ישראל בסוף הזמנים, בדורו של מלך המשיח, כלומר בדורנו אנו, ולכן נראה שהנגישות הגדולה של ספר הזהר בימינו אינה מקרית כלל ועקר.

וכבר קראו כל גדולי הדור את הצבור לקריאה בספר הזהר בתקופה זו. ושמעתי בשם גדולים, שנכון שאדם יקציב לעצמו אפלו קריאה של דבר מועט בספר הזהר מדי יום, ובכך יוכל בעזרת השם לדבק בספר הזהר. והאמת, שמעבר לדברים האמורים למעלה בענין כחו של ספר הזהר לבטל את חבלי משיח עבור האדם הדבק בו, הרי ידוע שספר הזהר ממרק את נשמת האדם מכל דבר רע, והקריאה בו היא סגלה לכל הישועות וההצלחות.

מורי ורבותי! באדרא רבא קדישא (זהר חלק ג דף קכ"ח ע"א) כתוב: שהיה מעמד הר סיני בשעה שגלה רבי שמעון בן יוחאי את האדרא: וזה לשון האדרא: תנא רזין דרזין, פד פתח רבי שמעון ברזי דרזין, אדזזע אתרא, [למדנו בברייתא שבספר רזא דרזין, וכאשר פתח רבי שמעון לפרש את הסודות נדזעזע המקום שישבו שם כדמיון הר סיני שנאמר בו ויחרד כל החר מאד] וחברין אתחלחלו. [והחברים התחלחלו ונרעדו כדמיון ישראל במתן תורה שנאמר ויחרד כל העם אשר במחנה]. – כמה גדול זכותו של הרשב"י זי"ע אשר בלמוד תורתו זוכים למעמד הר סיני וקבלת התורה.

בספר פרי צדיק לרבינו צדוק הכהן מלובלין זי"ע, (סימן ח' דף נ"א עמוד א), וז"ל: רבי שמעון בן יוחאי גלה ופתח הע' פנים שבמלת בראשית, וקרא אותם תקוני זהר, מפני שהוא לשון אור, ואו"ר גימטריא ר"ז, והוא האור הגנוז שגנזו הקדוש ברוך הוא בתורה וכו', שעל ידי זה יהיה ביכלת האדם לתקן כל מה שעבר עליו על ידי תשובה, ועל ידי זה יברך אותו השם

יתברך שיהיה חטאיכם פשנים הללו, שסדורות ובאות מששת ימי בראשית, ואז פשג ילבינו. ולכן נוהגין ישראל ללמד בספר התקונים בחדש אלול ועשרת ימי תשובה, שאלו הארבעים יום הם ימי רצון שאז נתנו הלוחות שניות למשה רבינו עליו השלום עם כל הדברי תורה, ולתקן הכל על ידי תשובה, עכ"ל.

ובקונטרס עץ החיים (פרק יג), ומי שאינו לומד פנימיות התורה הרי הוא מתחייב בנפשו כי גם בעסק התורה יפל הנופל כו' כנזכר לעיל בארץ ולא זו בלבד שלא יברר ברורים אדרבה כו' וכמו שאמר מי שאינו רוצה בלמוד הזה כי אם בלמוד הנגלה לבד הרי הוא מתדבק באתר דמותא כו' וכמו שכתב בזהר דניחי שהובא לעיל שרק בה ועל ידה יזכה לאור החיים כי היא היא בחינת עץ החיים ועל ידה יבוא לידי אהבה ויראה וחי בהם בעסק תורתו לברר ברורים לעלות נפשו ומקור נפשו וליחדן ביחודו יתברך כו', עכ"ל.

ובזה אפשר לפרש המשנה אבות (פג משנה א') ולפני "מי" אתה עתיד לתן דין וחשבון "מי" בגימטריה נ', שיכולים לזכות על ידי לימוד תורת הסוד, אתה עתיד לתן דין וחשבון. כלומר כאשר תבוא לפניו יתברך עם "מי" זה השער הנ' המתגלה ללומדי הסוד, אז תוכל לתת דין וחשבון.

ואפ"ל "מי" גילה "רז" זה לבני "מי" בגימטריה חמשים, שע"י "רז" שהוא סודות התורה יכולים להיכנס לשער החמשים. ועיי"ע באור החיים הקדוש (שמות ג' ח') עה"פ וארד, ושם (ויקרא כ"ב יב), דע"י התורה יוכלו להיכנס לשער החמשים, וזה רק ע"י לימוד תורה לשמה, שאי אפשר להגיע לזה בלי תורת הסוד כמבאר בזה"ק וברמח"ל, ובשל"ה במסכת שבועות שלו (דף קכג:).

ואים מכל זה שעל ידי תורת הסוד יכולים לזכות לחמשים שערי קדושה וזה בכל השנה כולה, שתורת הסוד מטהר ומזכך את הנפש כמו שהבאנו בספר אור הזהר מאלף צדיקים, זי"ע.

עוד אמר רבי שמעון שם באדרא רבא, וזה לשונו: אמר רבי שמעון, לשמיא לא אימא דיצייתין, לארעא לא אימא דתשמע, דהא אנו קיומי עלמין. ביאור: אני לא אומר לשמים שיאזינו וגם לא לארץ שתשמע כמו שאמר משה רבינו, כי משה רבינו הזהיר את עם ישראל שלא יחטאו, ועל זה העיד בהם שמים וארץ, אבל אנחנו עוסקים בתורת הסוד שהיא קיום העולם. ואין צורך לעדות שמים וארץ כי העוסקים בתורת הסוד נצלים מן הנסיון.

מכאן אנו רואים שתורת הסוד היא קיום העולם, וכדוע כל הגאולה תלויה בלימוד הזה"ק, כמבואר בזהר הקדוש (ח"ג קכ"ד): "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי, ויתקיים בהון ה' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר" (דברים ל"ב).

וכמו שאמרו בזה"ק (זה"ח ח"ב ד"מ ע"ב) על דורו: "זכו דדרא דא יקיים עלמא עד דייתי מלכא משיחא" וכדוע שבזכות לימוד הזה"ק והאדרות יפקון מן גלותא ברחמים ועוד לא יצטרכו לנסיון. כמ"ש בזה"ק ובתקונים. ובתקון ו' איתא: "וכמה בני נשא לתתא יתפרינסון מהאי חיבורא דילך כד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגניה וקראת דרור בארץ וגו'". ובפרשת נשא אמר רעיא מהימנא "בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי".

אנו אומרים בכל יום בשמונה עשרה: "מודים אנחנו לך. שאתה הוא ה"א וכו', ועל נסיד שבכל יום עמנו וכו', בכל יום ויום עושה עמנו הקב"ה נסים, גם בתפלת "על הנסים" מודים אנו "ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם וכו', להודות ולהלל לשמך הגדול".

נסים מתחדשים בכל יום ויום, לפעמים נתגלה לנו קצת נסים. אך הרבה נסים יתגלו לנו רק אחרי הרבה שנים. וכמו שביאר החת"ס עה"פ (שמות פרק לג כג) "וראית את אחרי ופני לא יראו" שרק אחרי המעשה מבינים את הנהגת יד השי"ת.

בדיוק אותם הנסים אָנוּ רואים היום, בזמנים אלו אָנוּ רואים שיש הר הגעש, שמוציא עשן גדול עד לב השמים, ועוד רעידות אדמה,

[ו] אָנוּ רואים ברש"י שופטים פרק ב פסוק ז אשר האריכו ימים וגו' – ימים האריכו, שנים לא האריכו, לפי שנתעצלו בהספוד, הוא שנאמר (פסוק ט): הר געש, שרעש עליהם ההר להורגן. שהתפרצות הר הגעש הוא נשלח מהשם יתברך שמו כמ"ש בתהלים (קד לב) המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו. וברש"י פרש "יגע בהרים ויעשנו" – כמו שמפרש בסיני (שמות י"ט) והר סיני עשן כולו. ובמלבי"ם ביאר: "המביט" – אולם גם בעת שיעלה ברצונו להחריב את העולם, והוא מביט לארץ ותרעד – מפני פחד ענשו, וגם כבר יגע בהרים ויעשנו – ע"י רעש הארץ, ע"י אש היסודי להחריב ערים ומדינות, בכ"ז גם אז עין ה' אל יראיו, ואז יביט רק להאביד ולהעניש את הרשעים.

ובבבלי יקר בראשית פרק לה פסוק ז: ומה שנאמר ותקבר מתחת לבית אל. רמז בזה שהספידה כראוי שהרי בית אל היה בהר, ואילו לא הספידה היה ההר גועש עליהם כמו שדרשו אצל הר געש (שבת קה ע"ב). וכן כתוב באריכות על זה היערות דבש.

וקר מצינו מה שהיה בעת מתן תורה, כמו שכתוב בתהלים (ס"ח), כתיב "אלקים בצאתך לפני עמך בצעריך בישיון סלה:

(ט) ארץ רעשה אף שמים נטפו מפני אלקים זה סיני מפני אלקים אלקי ישראל, ועוד שם למה תנצדון הרים גבננים ההר חמד אלקים לשבתו אף ה' ישכן לנצח, רכב אלקים רבתיים אלפי שנאן אד – ני בם סיני בקדש, ע"ש כל הפרק.

הר אלקים הר בשן הר גבננים הר בשן: עלית למרום שבי לקחת מתנות באדם ואף סוררים לשכן זה אלקים: והנה בפרק כ"ט, קול ה' בכח וגו' קול ה' שבר ארזים וישבר ה' את ארזי הלבנון, וירקידם כמו עגל וגו', ע"ש כל הפרק.

וזה היה כמבואר שם ברש"י, בעת מתן תורה, חזינו דבעולם נעשו שנויים עצומים, הארץ רעשה, השמים נטפו, ההרים רקדו, ארזי הלבנון נשברו, ורקדו ועוד, ועוד,

כמו"כ אפשר לבאר על דרך הפסוק: "בצאת ישראל ממצרים וגו' הים ראה וינס הירדן ישוב לאחור, ההרים רקדו כאלם, גבעות בני צאן, מה לף הים כי תנוס וגו' מלפני אדון חולי ארץ, וגו', "שלעם ישראל די לפחד משמע אלוקי יעקב מה שאין פן לאמות העולם הם צריכים לרעידת האדמה והצפת הימים ושאר מרעין בישין, וכל זה בזכות "ההפקי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים", בבחינת אין מים אלא תורה, שבזכות לימוד זוה"ק מגיעים ליראת שמים ואין צריכים ליראות נפולות.

ומה שהיה הוא שהיה כמו שבזכות משה רבינו זכו לנסים גלויים במדבר, פן נזפה לנסים גלויים בזכות הרשב"י הקדוש שידוע מהאר"י הק' שהרשב"י הוא נשמת משה רבינו ע"ה, ובזה אפשר לפרש הפסוק וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמור זה הדבר אשר צוה ה', בהקדם מה דאיתא בתקונים (תיקון ס"ט דף ק"ב רע"א) אשר אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא, בכל צדיק וחקם דמתעסק באורייתא, ואיתא בספר תניא קדישא (פמ"ב), שבכל דוד ודור יורדין ניצוצין מנשמת משרע"ה ומתלבשין בגוף ונפש של חכמי הדור עיני העדה, ללמד דעת את העם כו'. וכמרומו גם בש"ס בכמה

מפעלות הזהר

לג

ונשטפונות, מה השייכות של העשן הזה עם עם ישראל? מה אכפת לנו מה שיש שם באיזה מדינה רחוקה?

לפני שני חדשים היה כאן בארצנו הקדושה חמסין גדול מאד ורוח חזק, ומחמת כן נשרפו כמה בתים, ובלילה כבר היה קר, מי חושב מה זה קשור אלינו, הלא זה רק טבע הבריאה, פעם קר פעם חם!

כמה זמים אחרי זה בא אלי יהודי עורף דין עם שאלה מאד קשה, ובתוך הדברים ספר לי שאירן עם סוריה החליטו כיוון שביום שני שעבר היה צריך לבוא לארץ העשן מהר הגעש, ולכן אוירונים לא יוכלו לטוס ואין אפשרות להמראות, על כן זה הזמן הכי טוב לזרוק על ארץ ישראל כל הטילים שיש להם, (מי יודע כמה עשרות אלפים טילים שהכינו), והצבא לא יוכל לעשות כלום. מפני העשן החזק שישרה על ארץ ישראל.

מה עשה הקב"ה בזכות שיש לנו כבר לערך אלפיים 2000 שיעורים בזה"ק, שלח לנו רוח חזקה עם חמסין גדול, וכמה בנינים נשרפו [שזה היה חשבון מיוחד בשמים, אבל כל הארץ הייתה שקטה, ולא חשבו כלום ממה שנעשה, ואיזה נסים אנחנו עוברים], וכל ארץ ישראל ישבו לבטח, וב"ה

מקומות (שבת ק"א ע"ב, סכה ל"ט ע"א, ביצה ל"ח ע"ב, חלין צ"ג) שאמרו על התנאים והאמוראים "משה שפיר קאמר". ופירש"י בסכה שם, משה – גדול הדור. ובמסרת הש"ס שם צ"ן למ"ש רש"י בשבת דף ק"א, משה שפיר קאמר – כלומר רבינו בדורו כמשה בדורו, עיי"ש. והיינו דלכל ת"ח ומנהיג בכל דור ודור יש בו ניצוץ של משה רעיא מהימנא ע"ה.

וכתבנו על זה שע"י הרועה נאמן שבכל דור, בחינת משה שבדור, על ידו פועל משה רבינו ע"ה באנשי הדור שיקימו את מצוות ה' בכלל, ושיקיימו אותם בבחינה ומדרגה שמושה רצה שייקמו אותם.

והנה התורה היא נצחית ותמידית, וזהו וידבר משה אל ראשי המטות, היינו אשר משה רבינו ע"ה דבר אל ראשי המטות שבדורו, וכן חכמי הדור, שהם אתפשטותא דמשה בכל דור ודור מדברים לבני ישראל שבדורם, לאמר לדורות אחריהם, זה הדבר אשר צוה ה' באפן כזה שמושה רבינו ע"ה מלמד לקיימם, היינו באפן ובבחינת שהוא מראה להם (מראה באצבעו ואומר "זה"), היינו בבחינתו כפי שמושה רבינו והרשב"י עליהם השלום, רצה לקיימם, וזה אפ"ל על כל רב ומגיד שיעור בזה"ק, ומארגני השיעורים, כמו שכתב הגר"א ז"ל בבאור התיקוני זוהר והמשפילים זיהירו בזהר הרקיע, שזה טובב על כל אלו המקיימים שיעורים בזהר הקדוש זיהירו ככוכבים לעולם ועד, וכתבנו על דברי הגר"א ז"ל ספר שלם בשם "מצדיקי הרבים", עיי"ש.

כלום לא קרה לעם ישראל, וניצלנו ב"ה. ולראות את יד השגחה המפלאה, בלבנון הסמוכה לארץ ישראל, הגיע עשן הערפל, ואילו לארץ ישראל לא נכנס. וזהו ממש נס גלוי.

אספר מה שקרה ביום שסימנו את ספר הזהר הקדוש לפי סדר הדרך היומי, המדפס ב"ב פרכים ל"ב חודשי השנה, באותו היום ממש נפסקה המלחמה בעזה, זה היה בחודש טבת. וחזרו מליון אנשים לביתם, אחרי שהיו בגלות קשה כבר כמה שבועות [וב"ה על הנסים הגדולים שהיה שם, בזכות הרשב"י והזהר הקדוש, כן יעזר ה' הלאה].

ובזכות זו, התקיימו דברי הזהר הקדוש "בספרא דא יפקון מגלותא", דהיינו, שרק בגמר כל הספר פולו, יצאו מן הגלות הקטנה שעברה עלינו. וכעת נוכל להבין מזה, שאם נסים כולנו את ה"זהר המחולק" דבר יום ביומו ("דרך היומי"), באלפי רבבות סיומי הזהר בוודאי נזכה להבטחת הרשב"י שהזכרנו "ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

ובאותה תקופה ארע עוד נס, אשר רבי שמעון בן יוחאי הציל את כל תושבי בית שמש מהטילים ארפי הטוח שהיו מוכנים להגיע לבית שמש ח"ו.

בעתונים דיווחו אז [בערש"ק פרשת יתרו תשס"ט לפ"ק (בזמן קבלת התורה)] נראה, כי החמאס שאף להפגיז את בית שמש במספר טילים יותר גדול, מאשר ששלחו לאשדוד או לבאר שבע, כי רצו לפגוע בפצצות אטום, שיודע שבבית שמש יש הרים מלאים עם פצצות אטום. והגיע רק טיל אחד כמה קילומטר מבית שמש, והחזיקו את זה בסוד, כדי שלא יודע להם המקום איפה המקום שהגיע ולשלוח ח"ו יותר טילים. והכל היה בזכות הזהר היומי שעבדו על זה יומם ולילה בבית שמש.

כשספרתי הספור הזה להגה"צ הרב נחום ראזנבערג שליט"א שזכה לבנות ולתקן לערך 300 מקוואות, אמר לי, שהדברים פשוטים, ובימי חורפו זכה ושמע מפי בעל ה"סלם" זצ"ל בעצמו, וכך ספר לו: כשהרשע הגדול ימ"ש רצח 6 מליון יהודים באירופה, אמרתי לכולם: "אי אפשר לנצח רשע

זֶה, וּמִלְחָמָה זֶה לֹא תִסְתַּיִם אֶלָּא אִם כֵּן יִקוּמוּ יְהוּדִים וַיִּלְמְדוּ זוֹהַר הַקְּדוּשׁ". לְכֵן יָשָׁב בְּעַל "הַסֵּלֶם" וּתְרַגַּם הַזּוֹהַר לְלִשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ שֶׁיְהִיָּה מוֹבֵן לְיְהוּדִים פְּשׁוּטִים כְּפִי הַשְּׁגָתָם. וְאִכֵּן בְּסִיּוּם עֲבוֹדָתוֹ, בְּיוֹם שֶׁגָּמַר הַתְּרַגּוּם עַל סֵפֶר הַזּוֹהַר, נָחַל הַיִּטְלָר ימ"ש, תְּבוּסָה קָשָׁה בְּמִלְחָמָה, וְכֵךְ נִצְלוּ מֵעַט הַיְהוּדִים שֶׁשְׂרָדוּ, וּבְנִסִּים גְּלוּיִים נִצְלָה אַרְץ יִשְׂרָאֵל מִצִּיפּוֹרְנֵי שָׁל אוֹתוֹ רְשַׁע ימ"ש. – בְּזָכוֹת הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ.

וְאִכֵּן כֵּךְ נִכְתַּב מִפְּרֵשׁ בְּזוֹהַר"ק פְּרִשְׁת נִשְׂא בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי – בְּזֶה הַסֵּפֶר (הַזּוֹהַר הַקְּדוּשׁ) יִצְאוּ מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים.

עוֹד סֵפֶר לִי אֲשֶׁר בְּשִׁנַּת תַּשַּׁכ"ז, בְּעַת מִלְחָמַת "שְׁשַׁת הַיָּמִים", לְמַד בִּישִׁיבַת וּוִיזְנִיץ ב"ב אֶצֶל הַגָּאוֹן וְקְדוּשׁ בְּעַל ה"אמרי חיים" זְצוּק"ל, בְּיָמִים דָּאז, יִצְאוּ 5 מְדִינוֹת נֶגֶד עִם יִשְׂרָאֵל: מִצְרַיִם, יַרְדֵּן, עִירָק, סוּרְיָה וּלְבָנוֹן, הַחֲלִיטוּ לְהִלָּחֵם נֶגְדָנוּ, וְהַסְכְּנָה הִיְתָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְהַפְּחַד מִמֶּשׁ נוֹרָא - שְׁלוּשָׁה יָמִים לִפְנֵי תַּחֲלַת הַמִּלְחָמָה כְּבָר הָיוּ סְגוּרִים כְּבִישֵׁי הַגְּלִיל מִפְּנֵי פַּחַד הָאוֹיֵב, שְׁמָא יִתְקַפּוּ סוּרְיָה וּלְבָנוֹן אֶת הַצִּפּוֹן. וְלֹא הִרְשׁוּ לְסַע בְּדַרְכֵי. הַאֲדַמּוּ"ר מוּוִיזְנִיץ ז"ע בְּקֵשׁ וְקַבֵּל רְשִׁיוֹן מִיַּחַד לְהַגִּיעַ לְמִירוֹן, וְאָמַר:

כְּשֶׁאֲגִיעַ לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אֶפְעַל כָּל מַה שְּׁצָרִי. וְכֵךְ עָלָה לְצִיּוֹן הַקְּדוּשׁ שֶׁל רְשָׁב"י. כְּשֶׁנִּכְנַס לְצִיּוֹן הַקְּדוּשׁ לְקַח סֵפֶר הַזּוֹהַר, פָּתַח דָּף רִאשׁוֹן וְאָמַר: כָּאֵן כְּתוּב "סֵפֶר הַזּוֹהַר מֵהַתְּנָא הָאֱלוּקֵי רְשָׁב"י", וּפְרָשׁ: דֹּאס אִיז דִּי לַעֲכַטִּיגַע סֵפֶר "סֵפֶר הַזּוֹהַר" וּוֹאס לַעֲרֻנַט אוֹנַז "מֵהַתְּנָא" גַּעֲטִלִּכְקִיט "הָאֱלוּקֵי" פּוֹן וּוְעַם? פּוֹן רְשָׁב"י, [תְּרַגּוּם לְלִשָּׁה"ק: זֶה הַסֵּפֶר הַמוֹאֵר (הַזּוֹהַר) שֶׁמִּלְמַד אוֹתָנוּ (מֵהַתְּנָא) אֱלֻקוֹת, מִמֵּי? מִרְשָׁב"י]. אַח"כ נִגַּשׁ לְצִיּוֹן הַקְּדוּשׁ נִשְׁק וְאָמַר: כְּבָר נִתְקַתִּי כָּל הַקְּשָׁרִים שֶׁל כָּל הָאֲמוֹת הַרוּצוֹת לְהַרְע לְיִשְׂרָאֵל. הַיֵּאֶךְ עֲשִׂיתִי זֹאת? כִּי דְבַקְתִּי בְּתַנְא הַקְּדוּשׁ רְשָׁב"י. וְכִלְנוּ יוֹדְעִים עַל הַנְּסִים הַגְּדוֹלִים שֶׁקָּרוּ בְּמִלְחָמָה זֶה. (שֶׁהַלּוּמַד בְּסֵפֶר שֶׁל הַצַּדִּיק מִתְּדַבֵּק בְּנִשְׁמַת הַצַּדִּיק, וְעֵין בְּסֵפֶר מְאוּרוֹת הַזּוֹהַר).

מכאן רואים כמה גדול כח הלומד בזהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י ע"ה ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמר יכול אני לפטר את העולם כולו מן הדין. ואפילו בדורנו הפשוט.

יש הרבה לספר אבל הזמן קצר, לכן נספר רק על קצה המזלג:

כתוב בלקוטי מוהר"ן, על הפסוק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלקים (שמות כ יח): שהערפל הם המניעות, כשרוצים לעשות איזה מצוה גדולה יש מניעות גדולות, אבל לא צריכים לפחד מן המניעות וצריכים להתחזק בכל הכחות לעשות למען הקב"ה כי שם הוא אלקים. ויש להאריך בזה, אבל אספר בקצור.

לפני 42 שנה לערך ראיתי כל ספרי הזהר הקדוש בחמשה כרכים עם נקודות יפות מאד, דפוס לפני מאה שנה לערך מאד יפה, השתוקקתי מאד להדפיסו כדי שיהיה קל לכל אחד לגרס את הזהר הקדוש, אבל בקשו ממנו \$300 וזה היה אז הון תועפות, ולא יכולתי לקנות את זה. הלב שלי כאב הרבה זמן על זה שלא זכיתי לקנות ולהדפיס את זה.

ואז הוצאנו לאור את החק לישראל בפרשיות בודדות [ואז לא היה באפשר בארצה"ב לקבל חק לישראל] וכך לכל הפחות ילמדו את זהר של החק לישראל, וכל החק, ב"ה זה עשה רשם גדול, עד שראו איך שאנשים הולכים ומחזיקים בטלית שלהם את החק לישראל, וב"ה החק נכנס לעם ישראל, ואחר כך התחילו להדפיס את החק לישראל בגדול, והיום מדפיסים כבר כל שנה לערך שמונה אלפים סטים.

בשנת תשמ"ג חשבתי שצריך לעשות משהו שכל אחד מישראל יוכלו בקלות ללמוד זוהר הקדוש, החלטתי שכדי שלא יהיה לי מניעות מאנשים ושאר דברים, השכרתי חדר במאנסי, זה רחוק מבארא פארק שגרתתי שם לערך שעה וחצי נסיעה כל דרך.

השכרתי מכונית צלום והתחלתי להעתיק מאמרים מפל הזהר הקדוש על עניני תורה ותפלה ומאמרים של דוד המלך ע"ה, ודברתי עם מדפיס

מפגעות הזהר

לז

שלא יעשה כלום רק מה שאני יתן לו כל יום, ידפיס תכף ומיד עם נקודות, ועבדתי בהקנת הספר כל יום לערך 10-12 שעות, וב"ה הצלחתי בעבודה, ונאז עוד לא היה התוכנות, רק הצטרכו להדפיס הכל מחדש].

מה עשה הבעל דבר? הוא שבר 4 מחשבים יקרים, ועבודה שלי של חצי שנה לערך עם הרבה הוצאות ולא יכלתי להדפיס כלום, כי המדפיס עזב אותי ואמר כי הוא לא מסגל להלחם עם הס"מ, שלא רוצה בשום אופן לתת לי לעשות את העבודה.

וגמתי אז רק סדר בראשית, ושמות ויקרא במדבר דברים נשאר באמצע בלי נקודות.

ואחר שנים כל פעם שרק רציתי להוציא לאור אפילו סדר בראשית, נשבר המחשב.

ב"ה שעליתי לארץ חשבתני שזכות ארץ ישראל תעזר לי להתחיל עם העבודה, והתחלתי לעבוד, ונשברו המחשבים עוד הפעם.

החלטתי שצריך הרבה תפלה להתפלל שאצליח, כי בלי תפילה לא הולך כלום. כמו שרבינו זי"ע אומר בכל ספריו שעל כל דבר ודבר צריך להרבות בתפילה.

לפני שני שנים נסעתי לצפת לפני ל"ג בעומר לקחתי שם דירה שרואים משם את ציון הרשב"י והחלטתי לעשות שלשה ימים תפלות שהשם יתברך יעזר לי, שאוכל להצליח בעבודת הקודש של הזוה"ק.

שלשה ימים ולילות הייתי בהתבודדות ובתענית דבור, ובכל יום אמרתי שלשה פעמים תהלים והסתכלתי לעבר הציון של הרשב"י, ובקשתי שאצליח בהפצת הזוה"ק.

לקחתי את הימים הקדושים, זה היה יום לפני ל"ג בעומר, ול"ג בעומר, ויום אחרי ל"ג בעומר.

ואחר כך ב"ה התחיל הסייעתא דשמיא והתחלתי לסדר את הדרך היומי של הזוה"ק, אבל המניעות היו כל כך גדולות בכל האופנים, כל המדפיסים שעבדו איתנו נשברו להם כל המחשבים לא פעם ולא פעמים, והמכונות צלום נשברו, ומכונת צלום אחת חדשה הכי היקרה, שלחו 7 מכונות חדשות וכלם נשברו, הם אומרים שלא היה בהסטוריה דבר כזה ששבע מכונות חדשות נשברים. (ראה באריכות בספר "אל הערפל").

ועם כל המניעות האלו ה' עזר לנו שהגענו עד כה שב"ה הוצאנו לאור לערך רבע מליון עלונים ולערך 150 אלף תיקוני זוהר ואור הזוהר גדלי ישראל והזוהר וזוהר הקדוש ושאר ספרים שחלק מן העולם כאן כבר ראו את זה. ואחר כל המניעות עזר לנו הש"ת שיצא לאור הסט של ששה כרכים זוהר הקדוש שנדפסו סך 8000 אלפים סטים, ותיקוני זוהר דף היומי נדפסו 10.000 סטים ובתוך כמה חדשים שיצא לאור עולם כמעט נגמר הסחורה.

העקר שאני מספר את הספור, שצריכים לדעת שכל דבר טוב, ובפרט דבר כזה שכל העולם וכל הגאולה תלויה בזה, ישנם הרבה מניעות, אבל עם רצון חזק יכולים לעבור על הכל, ויכולים להגיע לכל מה שרוצים באמת עם סייעתא דשמיא, כמו שכתוב בזוה"ק "כד בעי בר נש לאתדכייא כמה אנון דמזמנין ליה", כאשר בן אדם רוצה להטהר כמה מלאכים עוזרים לו. אבל צריך לדעת כי כל מצוה לפי גודל המצוה יהיה הרבה מניעות, כמו שאנחנו רואים שמשה רבינו נגש אל הערפל, זה המניעות שלא יכולים לראות, מדוע – מפני "אשר שם האלקים" ששם יש אלקות והשגות גדולות לכן יש ערפל, אך משה נגש ללא פחד ובטוח בעזרי מעם ה'.

היוצא לנו מזה שכל אחד ואחד צריך לומר בשבילי נברא העולם ועל ידי שיחשוב מה שכתב רבינו הקדוש התורה של אחד היה אברהם, וכל אחד

[ז] "אחד היה אברהם" (חוקאל ל"ג), שאברהם עבד השם רק על ידי שהיה אחד, שחשב בדעתו שהוא רק יחידי בעולם, ולא הסתפל כלל על בני העולם, שסרים מאחרי ה' ומונעים אותו, ולא על אביו ושאר המונעים, רק באלו הוא אחד בעולם, וזה: "אחד היה אברהם". וכן כל הרוצה לכנס בעבודת השם, אי אפשר לו לכנס כי אם על ידי בחינה זו שיחשב שאין בעולם כי אם הוא לבדו יחידי בעולם, ולא יסתפל

יכול להיות אברהם אבינו, זאת אומרת שכל אחד יכול לעשות גדולות ונצורות, [רבינו ז"ל מזכיר את זה הרבה פעמים] וצריך רק הרצון [רצון אותיות צינור – שאם יש רצון טוב באמת, אז נפתחים הצינורות ויש סייעתא דשמיא] ועיקר הוא להתפלל במקוה ותפילות והתבודדות לבורא כל עולמים, ולבקש מהשם שיזכה לעשות פעלים גדולים, אך ורק לאוקמא שכינתא מעפרא, ולמהר את ביאת המשיח צדקיננו.

וכמו שאנו נזקקים לרחמי שמיא, ויש כמעט אחד וחצי ביליאן ערבים שפלים רוצים לחסל את חמש עשרה מיליאן יהודים, ולכן אנו בטוחים שאם ללמדו את הזהר הקדוש בכל יום ויום רק 12 דקות, ונגמרו כל הזהר בשנה

על שום אדם המונעו, כגון אביו ואמו או חותנו ואשתו ובניו וכיוצא, או המניעות שיש משאר בני העולם, המלעיגים ומסיתים ומונעים מעבודתו יתברך. וצריך שלא יחוש ויסתכל עליהם כלל, רק יהיה בבחינת: "אחד היה אברהם" כאלו הוא יחיד בעולם כנ"ל: (ליקוטי מוהר"ן בתחילת חלק שני)

ומעין זה מה שמספרים בשם הבעל שם טוב, זכר צדיק וקדוש לברכה, משל, שמלך אחד הניח אוצר גדול במקום אחד, וסבב באחיות עינים כמה וכמה חומות סביב האוצר וכשגאו בני אדם לאלו החומות, נדמה להם שהם חומות ממש, וקשה לשברם. וקצתם חזרו תכף, וקצתם שברו חומה אחת ובאו אל השניה ולא יכלו לשברה, וקצתם שברו יותר ולא יכלו לשבר הנשארים, עד שבא הבן מלך, אמר: אני יודע, שכל החומות הם רק באחיות עינים, ובאמת אין שום חומה כלל, והלך לבטח עד שעבר על כלם. ומה יבין המשכיל הנמשל מאליו על כל המניעות וההסתות ופתויים, שהם בחינת חומות, שיש על אוצר של יראת שמים, שבאמת אינם כלום. והעקר לב חזק ואמיץ, ואין לו שום מניעה ובפרט המניעות בגשמיות, כגון מחמת ממון או שמונע אותו ובניו וחותנו או אביו ואמו וכו', וכיוצא, הם כלם בטלים ומבטלים למי שלבו חזק ואמיץ להשם יתברך. וגם אפלו גבורה של הגבורים, הוא רק מחזק ואמץ הלב, שיש לו לב חזק ביותר לרוץ בקשרי המלחמה, כמוכא בספרים: (ליקוטי מוהר"ן, חלק שני סימן מו)

כל הרוצה לכנוס בעבודת השם באמת אי אפשר לו לכנוס כי אם על ידי שיחשוב, שאין בעולם כי אם הוא לבדו יחידי בעולם. ולא יסתכל על שום אדם המונעו, כגון אביו ואמו או חותנו ואשתו ובניו וכיוצא בהם, או המניעות שיש משאר בני העולם המלעיגים ומסיתים ומונעים מן דרך האמת. וצריך שלא יחוש ולא יסתכל עליהם כלל רק יהיה בבחינת אחד היה אברהם כאלו הוא יחידי בעולם: (לקוטי עצות, ערך מניעות אות ט')

העיקר הוא לב חזק ואמיץ, ואין לו שום מניעה בפרט המניעות בגשמיות, כגון מחמת ממון או שמונע אותו ואשתו ובניו וחותנו או אביו ואמו, מכל שכן שאר אנשים כשמונעים אותו על ידי דבריהם ובליצנות שלהם מלהתקרב אל האמת, הכל בטל ומבוטל למי שמתחזק ומאמץ את לבבו בהשם יתברך: (לקוטי עצות, ערך מניעות אות ט')

אחת, בַּוּדָאֵי יִנְצְלוּ מִחֲבָלֵי מְשִׁיחַ, כְּמוֹ שֶׁהִבְטִיחַ רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי שֶׁבִּסְפָרָא דָא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא.

ב"ה, יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים הֵם, וְאֶחָד טִילְפָן אֵלַי לִפְנֵי שְׁבוּעִים שְׁעֵשָׂה וְאֶרְגֹן כְּבַר אֶלְף סִיּוּמֵי זוֹהַר הַקְּדוֹשׁ, וְאֶחָד טִילְפָן אֵלַי בְּשְׁבוּעַ שְׁעֵבֵר שְׁרוּצָה לְאֶרְגֹן אֶלְף סִיּוּמֵי זוֹהַר בְּסוּד הָאֶלְף לָךְ שְׁלֵמָה, וּבִזְכוּת זֶה נִזְכָּה מֵהַר לְהַגְאוּלָה שְׁלִימָה. וּבְאַמֶּת יֵשׁ לִי תִכְנִית קִלְהָ אֵיךְ שִׁיכּוּלִים בְּקַל לְאֶרְגֹן הַשִּׁיעוּרֵי זוֹהַר בְּאַלְפִים וּרְבִבּוֹת, וּמֵי שְׁרוּצָה לְהִיּוֹת שְׁתָּךְ יִתְקַשְּׁרוּ אֵלַינוּ.

השבת הזה בא לבית המדרש שלנו יהודי בעל תשובה, מירושלים עיה"ק, וסיפר, שהיה לו חבר שעבר על העבירות שבתורה, עד שלקח לו אשה נכרית, זה סיפור גדול, ואספר בקיצור, הוא נסע לארצות הברית, ולא היה לו ניירות וויזא, שלחו אותו חזרה לא"י, וכשבא הביתה, פתח ספר חק לישראל, וקרה מה שכתוב בזוהר הקדוש שמה, שהעבירות שהוא עושה זה איסור כרת וכו', פחד מאוד ותיכף קרה לחבר שלו, ולקח אותו למעיין במוצא, ואחר כך נסעו לכותל, ובכה כמה שעות, ונעשה בעל תשובה גמור.

רבותי, הזוהר הקדוש זה כח כה עצום שאי אפשר לנו לתאר, [וכמה מחברה בעלי תשובה עבדו עליו ולא עזר כלום – ולכן אשרי חלקם של מזכי הרבים "הידברות" שהם מהגדולים של מחזירי תשובה בכל העולם, – וכבר חלקו קרוב לשני אלפים סטים של זוהר לבעלי תשובה, שהם יודעים ומבינים את הסוד איך להחזיר בתשובה, ומהם יראו וכן יעשו] כח הרשב"י שברגע אחד עם קצת זוהר הקדוש, יכולים לחזור בתשובה. והיום בבוקר הביא לי האברך הזה מכתב של 3 דפים, ולא היה לי עוד זמן לראות המכתב.

עֲנֵךְ כְּפוּל וְשִׁמְחָה מְרוּבָה לַחֲזוֹת וְלִרְאוֹת אֵיךְ שְׁמֵאוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל מִתְאַרְגְּנִים לְמַפְעֵל הַזוֹהַר הָעוֹלָמִי, וְחֲרַתּוֹ עַל דְּגְלֵיהֶם "בְּלַתִּי לַד' לְבַדּוֹ" (רְאֵה בְּסֵפֶר הַרְמַח"ל וְהַזוֹהַר) וּבִדְגָל הַזֶּה דוֹגְלִים עַל עָרֵי יִשְׂרָאֵל וּמִתְרַיְעִים בְּקוֹל חוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ "מִי לַד' אֵלַי", וּמִתְקַבְּצִים סְבִיבָם בְּכָל תְּפּוּצוֹת יִשְׂרָאֵל יִרְאֵי ד' שֶׁנִּשְׁאַרוּ לְפִלִּיטָה שֶׁיִּשְׁנֶם עֲדִין בְּדוֹרְנוּ דוֹר עֵקֶבְתָּא דְמְשִׁיחָא הַחֲפָצִים בְּאַמֶּת לְהִתְקַרֵּב לְרִשְׁב"י זי"ע וְעוֹשִׂים קְבוּץ וְרְבוּץ וּפְעִלִים לְהִקָּים

שיעורים בארץ, ובכל העולם כולו, והמוני ישראל קדושים, פועם בלבם זיקת יהודי, ונמשכים בעבותות אהבה אחריהם לרגל ההכרה כי האמת נר לרגלם.

ב"ה שרואים הני רב רבני יקירי מאחינו בנ"י שייודעים היטב את מאמר קהלת "הבל הבלים אמר קהלת הכל הבל" - ומחם הבהיר וצלול לדעת שכל העוה"ז "הבל אין בם מועיל" - והעקר האמתי הוא - לזכות את כלל ישראל כמה שיותר, ולזכות על ידיהם בשפע אור אלוקי (עיין גמרא סנהדרין צ"ט).

כמה מפעים ומחזק להפירם במלא הודם ותפארתם, אשר יש מהם שקנו מאות ויש אלפים של סטים - לחלוקה חנם - מפני שייודעים ערך של שעה תורה בעוה"ז - ובפרט לימוד הזה"ק שמוכפל לאלפים ולרבבות.

תתאר לכם איזה זכות גדולה יש להם, וכל אחד יכול לזכות בקלות לזכיות האלו: בחמשה שקלים לספר - אתה קונה 101 ספרים בסך 505 ש, - אשר למה נחשב! - הוי מחשב שכר מצוה כנגד הפסדה. - בא וראה אתה מחלק ל101 יהודים כמנין "מיכאל" וכמה מלאכים לאלפים ולרבבות נבראים מכח זה. - בזכותך יהודי לומד בשבת קודש שעה זזה"ק - אשר ערכו שוה לאלף שנה לימוד פשט ביום חול לפי הבן איש חי, וכשלומד בשמחה - מכפל באלף - סך הכל מליון שנה (אורחות צדיקים)) - וזה רק מיהודי אחד, 70 שנה של שבתות, ואחר כך תכפיל במאה יהודים - האם יש לנו משג מה זה עושה, איזה פעל ורשם נפלא הוא בכל העולמות, וכלם שמורים לה.

הסוד שהתגלה לדור האחרון - איך יהודי יכול לזכות בשעה אחת למליון שנה תורה

לחשב מחשבת

מה שיהודי אחד יכול לזכות על ידי למוד הזהר
בין בימות החול ובין בשבת קודש

(יח) ערפה של שעה

רבותינו הפליגו בשבחה וערפה של תורה הנלמדת בשבתות על פני זו
הנלמדת בימות החול, כלשון הזהר הקדוש סוף פרשת "שלח-לך" – זכאה
חולקיהון דכל אינון דמשתדלין באורייתא, יומא דשבתא משאר יומין".

מְרַנָּא הַרִי"ח הַטּוֹב, בְּסִפְרוֹ "בֶּן אִישׁ חַי" פְּרַשְׁת שְׁמוֹת שָׁנָה שְׁנֵי, כְּתַב וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:

כְּתַבוּ הַמְקַבְּלִים ז' ל: דְּגָדוּל פֶּעַל הַנְּעֻשָׁה מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה בְּיוֹם שַׁבָּת, אֶלְךָ
פְּעָמִים יוֹתֵר מִן הַנְּעֻשָׁה מֵעֶסֶק הַתּוֹרָה שֶׁל יָמֵי הַחֹל. עַכְל"ק.

וּבְאוּרוֹ: עַל פִּי מֵאֵמֶר חז"ל, דְּיוֹמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה אֶלְךָ שְׁנַיִם, שְׁנֵי אֵמֶר כִּי
אֶלְךָ שְׁנַיִם בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוּל וְגו' – וְשַׁבָּת קוֹדֵשׁ הִיא מֵעַן עוֹלָם הָבָא –
זֹאת אוֹמְרָת, כְּיוֹמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה. (מִצָּא חוֹן בַּמִּדְבָּר).

אֲשֶׁר עַל כֵּן, כָּל פְּעֻלָּה קְדוּשָׁה בְּשַׁבָּת קוֹדֵשׁ, עוֹלָה אֶלְךָ יְדוּת, לְעֶרְךָ יָמֵי
הַחֹל.

וּבְנוֹסָף לָזֶה, נוֹדַע דְּבָרֵי הַכֶּסֶא מְלֶךְ, וְהוּבָא פְּסָקוֹ בְּכַף הַחַיִּים בְּסִימֹן
קנ"ה, דְּבַלְמוּד שְׁעָה אַחַת זָהֵר הַקְּדוּשָׁה, עוֹלָה לְעֶרְךָ לְמוֹד שְׁנָה תְּמִימָה בְּלִמּוּד
הַפֶּשֶׁט.

הַיּוֹצֵא מִדְּבָרֵי רַבּוֹתֵינוּ אֵלֶּה, דְּהַלּוּמֵד שְׁעָה זָהֵר הַקְּדוּשָׁה בְּשַׁבָּת קוֹדֵשׁ,
כְּלוּמֵד אֶלְךָ שְׁנָה פֶּשֶׁט בְּיוֹם חוֹל.

וּלְפִי זֶה, אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד שֵׁשׁ שָׁעוֹת זָהֵר הַקְּדוּשָׁה בְּשַׁבָּת קוֹדֵשׁ, הֲרֵי שְׁזָכָה
לְתַקֵּן כָּל הַשִּׁית אֶלְפִין יָמֵי הַבְּרִיאָה.

זאת ועוד לפי מה שהאיר עינינו בעל "הכסא מלך" דלמוד הזהר הקדוש עולה שעה אחת לערך שנה של למוד הפשט, ומרנא הרי"ח הטוב זי"ע בספרו "בן איש חי" דלמוד בשבת קודש עולה אלף פעמים מימות החול, ובנוסף על כך חדושו של בעל אורחות צדיקים המבאר: דלמוד (וכל מצוה) הנעשה בשמחה ערכו כפול אלף – עולה מדברי רבותינו זי"ע:

כאשר יהודי לומד בשבת קודש ובשמחה תורת הרשב"י – "הזהר הקדוש" עולה בשעה אחת לערך של מליון שנה, (למוד פשט בימי החול).

רבנו מרדכי שרעבי התבטא פעם באזני מקרבו ואמר: "שעה של למוד תורה על דרך הפשט ביום השבת, שנה ללמוד שנה שלמה ביום חל. ונשעה אחת של למוד זהר וקבלה ביום חל, היא כמו שנה של למוד פשט ביום חל. למוד קבלה וזהר ביום שבת במשך שעה שנה ללמוד שבעים וחמש שנה בימות החל".^ה

עתה, היפלא מדוע באים וחוטפים, ומנדבים ללמוד לע"נ, לזכות, לרפואה שלמה, לשמחה שתעלה יפה, – במקום לתת ברכון, או איזה מזכרת שלא זוכרים ממנה כלום, חלק זהר ותקוני זהר במחיר מצחיק. – ותשמח כל חייך בעולם הזה ובנודאי בעולם הבא. וכך יזכרו אותך לעד לטובה בזה ובבא, כל הקרובים, וגם המלאכים בשמים ימליצו טוב בעדך, ורבי שמעון בר יוחאי זי"ע בעצמו יברך אותך ויודה לך על כך. - נו יש עוד מה לחשב - צריך רק לקים מאמר חז"ל: "אם פגע בך מנגול זה משכהו לביהמ"ד אם אבן הוא נמוח אם ברזל הוא מתפוצץ". נסה ותינוכח, איך לבך מטהר ומזדכך ומתלהב לאבינו שבשמים.

וכח גדלת לימוד הזהר"ק נתן בהם חשק עצום עד כדי שעמדו ומכרו כלי כסף אשר ברשותם כדי לזכות ולזכות את כלל ישראל, וקימו בעצמם

[ח] הערה מאת רש"ר: והבנה לדברי רבנו ימצא הקורא מלשון הזהר המדמה את למוד המשנה כהציר וכתבן אצל סודות התורה, וכנזכר בפרשת "ויצא" ברעיא מהימנא (דף עה) "וי לאיגון דאבלין תבן באורייתא ולא ידעין בסתרי דאורייתא". ועוד הביא מורנו הרב חיים ויטאל בהקדמתו ל"שער ההקדמות", לשונות ומקורות שונים שקוראים ללמוד הנגלה שפחה וקליפין לעמת תורת הקבלה.

"בוזו כֶּסֶף בּוּזו זָהָב" - כִּי מֵה נֶחֱשֵׁב כֶּסֶף וְזָהָב - כִּנְגַד הַצַּעַר שֶׁל שְׁכִינְתָא בְּגִלוּתָא, וּמֵה גַם שְׁעַל יְדֵי זֶה נִשְׁרָפִים הַקְּלָפוֹת וּמִתְבַּטְּלִים הַגְּזֵרוֹת, - וְהַעוֹלָם מְכִין עֲצָמוֹ לַגְּאֻלָּה הַשְּׁלִימָה, כְּמוֹ שֶׁהִבְטִיחַ מִשֶּׁה רַבֵּינוּ לְרִשְׁבִּי" - "בְּסַפְרָא דָּא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". וּבְזָכוֹת מְזַכִּי הַרְבֵּים יִשְׁפַע שְׁפַע רַב בְּכָל הָעוֹלָמוֹת וְנִזְכָּה לַהֲבִטְחוֹת הַגְּדוּלוֹת שֶׁל הַרִשְׁבִּי" (בְּזוֹהַר תְּרוּמָה קכ"ח:).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי זִיע"א: מַעֲיֵד אֲנִי עָלֵי שָׁמַיִם וְאָרֶץ, שְׁכָל הַמְּזֻכָּה אֶת הַרְבֵּים [בְּהַפְּצַת הַזֹּהַר הַקְּדוּשׁ] מִתְעַלָּה בְּשִׁלֵּשׁ מַעְלֹת, מֵה שְׁאִין כָּל אָדָם זֹכָה לָזֶה - כּוּפָה אֶת מַלְכוּת הַרְשָׁעָה. - עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ וְעֹלָיו לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ. - מַעְמִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם שְׁלֵא יַחֲרַב, וּמְרַבֵּה שְׁלוֹם.

וְעַל זֶה מִבְּטִיחַ לוֹ הַרִשְׁבִּי": זֹכָה לְרֵאוֹת בְּנִים לְבָנָיו. - זֹכָה לַעֲשִׂירוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה. - זֹכָה לְעוֹלָם הַבָּא. - אֵין שׁוּם אֶחָד שְׁיִכּוֹל לְהַזִּיק וּלְהַרְע לוֹ. - נִכְנַס לְשָׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁעָרֵי גֶן עֵדֶן - וְאֵין מוֹחָה בִּידוֹ. - מִשְׁפִּיעִים עָלָיו שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה לוֹ בְּכָל עֲנִינִים לוֹ וּלְזָרְעוֹ עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. - הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַרִשְׁבִּי" מְבָרְכִים אוֹתָם בְּכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁנִּתְּבָרַךְ בָּהֶם אֲבִירָהּם אֲבִינוּ, שְׁגַם הוּא קָרַב אֶת כּוֹלָם לַהֲקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. - הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרָא לְאַרְבַּע מַחֲנוֹת מְלָאכִים עֲלִיוֹנִים וּמְלוּיִם אוֹתוֹ, וְנִכְנַס לְשִׁבְעִים עוֹלָמוֹת גְּנוּזִיִּים (גִּימַטְרִיא "סוּד"), שְׁלֵא זֹכָה בָּהֶם שׁוּם אָדָם אַחֵר - וּמִיַּחֲדִים רַק לוֹ.

וְנִסְפָּר סְפּוּר נוֹרָא מַגְדֵּל הַזְּכוֹת שֶׁל מְזַכִּי הַרְבֵּים:

(ט) הַמְּזֻכָּה אֶת הַרְבֵּים הוּא הַיַּחֲסוּן הַכִּי הַגְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם

בְּסַפְר יִשְׁמַח מִשֶּׁה עַה"ת בַּהֲקְדָּמָה בְּקִנְטָרְס תַּהֲלָה לְמוֹשֶׁה (דף י"א ע"ב) וְזל"ק: מְבוֹאָר בְּזוֹהַר תְּרוּמָה (דף קכ"ח ע"ב) הַהוּא זָכָאָה בְּעֵי לְמַרְדְּךָ בְּתַר חֲתִיבָא וְכו', בְּגִין דִּיחֻשְׁב לִיה כְּאֵלוֹ הוּא בְּרָא לִיה וְדָא אִיהוּ שְׁבַחָא דִּיִּסְתַּלַּק בִּיה יְקָרָא דְקַב"ה יִתִּיר מִשְׁבַּחָא אַחְרָא וְכו'. וְעַל דָּא בְּאַהֲרֹן וְרַבִּים הַשִּׁיב מַעֲוֹן וְכַתוּב "בְּרִיתִי הִיְתָה אֶתוֹ חַיִּים וְהַשְּׁלוֹם" (וְעֵי"ש בַּדף קכ"ט ע"א) כְּמָה הַפְּלִיגוֹ שֵׁם כְּמָה גְּדוּלִים זְכוֹת הַצְּדִיקִים שְׁמַחֲזִירִים רְשָׁעִים בְּתַשׁוּבָה.

וכן שמעתי מאדמו"ח ז"ל אשר ספר לו מוזלל"ה איך שפעם אחת נפגשו בעולם העליון רש"י ז"ל עם הרב הקדוש ר' איציקל מדראהאביטש ושאל רש"י ז"ל ר' איציקל איזה זכות ומצוה יש לו לבנו הרב הקדוש ר' מיכל המגיד משרים מזלאטשוב מה ששומע שמרעישין בכל העולמות עם בנו הרב הנ"ל, והשיב לו ר' איציקל הנ"ל, איך שלומד תורה לשמה, ולא נתקרה דעתו של רש"י ז"ל, ואמר לו עוד, שבנו הרבה לסגף את עצמו בפתעניות וסגופים, וגם בה לא נתקרה דעתו הקדושה, ואמר לו עוד אשר הרבה בגמ"ח וצדקה, ופזר נתן לאביונים וכדומה, ועוד לא נתקרה דעתו שוב אמר לו **שרבים השיב מעון ועשה הרבה בעלי תשובה בעולם ובזה נחה ושקטה דעתו של רש"י ז"ל, ונחה דעתו הקדושה מה שמרעישים אותו כל הפמליא של מעלה ע"כ.**

מובן כי מעשה כזאת לא יוכל לספר אשר עיני בשר לו ואך לאדם אשר עיניו משוטטות בעולמות עליונים שומע ורואה מה שלא ישמע לזולתו. יוכל לספר כזאת.

מזה יכולים להבין איזה זכות גדול הוא לאלו שלומדים זוה"ק, וכל הפמליא של מעלה מדברים מהם, שבזכותם נצולים כל עם ישראל מכל מיני גזרות קשות ורעות, ומקרבין הגאולה, שנזכה בקרוב לראותה.

כ) המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו

כתב רבינו הקדוש רבי חיים פלאג'י זיע"א, בספרו "צנאה מחיים" וז"ל: **המדפיס ספרי חכם זוכה ויושב במחצתו...** ואין ספק שהחכם בעצמו יוצא לקראתו עם סיעת אהביו, כששב לעולם הבא. ושמעתי מאדם שראה בחלום לבעל הבית אחד יושב אצל רב גדול שנפטר זה כמה שנים, והשתומם והתפלא איך זכה ההדיוט לכהן, ולא ידע שהלה הדפיס ספר אחד מספריו הקדושים. עכ"ל.

מי לא רוצה לשבת במחצת הרשב"י הקדוש?

הלא כל לב כמה לכהן! וכל חללא דעלמא יתן בעד זה!

"וכל אשר לאיש יתן בעד נפשו" (איוב פרק ב' ד').

מי שרוצה לזכות לכל זה יתקשר אלינו, לעזר להפיץ את שעורי הזהר הקדוש ויזכה לברכת הרשב"י הקדוש.

ועל זה אפטר להמליץ דברי חז"ל הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה שבהיכל^ט, מזל גימטריה שבעים ושבע, שבזכות מזכי הרבים זכינו שסט זוהר הקדוש עולה רק 77 ש"ח, בבחינת תנו עז לאלוקים, (עז גימטריה 77 ובזה נותן פח ועלוי לפמליא של מעלה) וכל המכניס את ספר הזהר הקדוש לביתו יזכה לברכה ממזל העליון.

כי אפילו רק יהודי אחד שילמד כל שבת רק שעה אחת זוהר הקדוש, אי אפטר לספר הזכיות שהוא יקבל, אין עוד מחשב בעולם שיכול לספר כל השכר שלו, וכמה "חומת מגן" הוא בונה לכלל ישראל ומציל ומזכה לכל העולם.

כתוב בזוהר חדש שיר השירים [דף פ"ו ע"ב]: העוסקים בסודות התורה כפטר נשמתם עולה למעלה לאחר מאה ועשרים שנה, היא מתעטפת באור של סודות התורה, וכחות הקלפות והחיצונים לא יכולים לגשת ולהתאחז באותם הנשמות, ולא עוד אלא שהקב"ה חוקק את אותה הנשמה עוד בחיים חיותה בלבוש של השכינה הקדושה, וגם משתעשע בה, ולא עוד, אלא שירשת ב' עולמות עוה"ז ועולם הבא, ומי שלא לומד סודות התורה, כפטר יעלה לעוה"ב, אפילו יש לו מעשים טובים ולמד ש"ס ופוסקים וכו',

[ט] איתא בחז"ל, הכל תלוי במזל אפילו ספר תורה שבהיכל. לכאורה הלשון "שבהיכל" תמוה, שהרי המזל הוא שיוציאו הספר תורה מההיכל ויקראו בה, וזהו המזל שקוראים בה ולא שתעמוד בהיכל?

הנראה לפרש, שאם מביישים הספר תורה על ידי שמדברים באמצע הקריאה ובין גברא לגברא וכו' אז יותר רצוי לספר תורה שתהיה בהיכל ולא שיוציאו אותה. וזה באמת מת מצווה. שמצווה בזאת שרק יחידים מקיימים, מקבלים שכר עבור כל העולם. וזהו הפשט משכן העדות, שהביהמ"ד והארון קודש יהיו עדות על כל הנ"ל.

[י] ועיין נפש החיים להגר"ח וואלזין זצ"ל, בביאור פסוק זה.

ולא למד תורת הסוד, דוחים אותו מגן עדן העליון, ואם הוא למד אפילו שלא הבין, מלמדים אותו בעולמות העליונים את תורת הסוד, ויכל לישב בישיבות גבוהות ולעסק בסודות התורה.

מי לא מפחד מפצת אטום של אירן?

כולנו יודעים את המצב שבו אנו נמצאים! – ומי יודע מה ילד יום¹⁰!!!

משה רבינו, אליהו הנביא, ורבי שמעון בן יוחאי עליהם השלום, מגלים לנו, שרק בספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי, ורק אלו שילמדו זוהר הקדוש ינצלו בתבת נח שהוא הזוהר הקדוש.

כא) בואו ונתאחד כולנו ביחד

בואו ונתאחד כולנו ביחד ונתחיל ללמוד כל יום דף היומי של תיקוני זוהר, שזה לוקח רק שתי דקות ביום, וזה אפשר גם ללמוד ולשמע ב"קול הזוהר" בטלפון, ובשבת קודש נלמד שעה אחת למען תקוני השכינה הקדושה¹¹, ובעזרת השם יתברך, יתבטלו מעלינו כל גזרות קשות ורעות, ונזכה לגאולה ברחמים, כמו שכתב הרשב"י, בספרא דא יפקון מן גלותא ברחמי, בספר הזה נצא מן הגלות ברחמים.

הקדשו מזמנכם היקר בכל יום לשם שמים, בשביל ישועת העם, ולהצלת הדור כולו – ברוחניות ובגשמיות.

[יא] וכבר נשמע דברו של מרן הגאון הצדיק רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א, שהמצב היום יכול להיות מסוכן ח"ו יותר ממלחמת העולם, וצריכים זכויות גדולות בעם ישראל, ולהרבות בתורה ומצוות.

[יב] וכבר ידוע מעשה מהגאון רבי יהודה צדקה זי"ע, ראש ישיבת פורת יוסף, שבילדותו [וכן 10 שנים] בא לקבל ברכת האדמו"ר מגור "האמרי אמת" זי"ע, ושאלו מפני מה יש למסכת שבת 24 פרקים, והלך הגר"י צדקה לשאול לחכמי הספרדים, וחזר ותשובתו בידו, ששבת היא כלה ובת זוג לישראל – ולכלה צריך שיהיה 24 קישוטי כלה כנודע ליודעי ח"ן. וא-ה: ובשבת ביותר ראוי לקשט הכלה העליונה היא השכינה הקדושה.

בכחינו לשנות את המצב, בדינו הדבר, בואו נתגייס כולנו, הגדולים עם הקטנים, גאונים עם פשוטים, צדיקים ובינונים, זקנים עם נערים, מגידי שיעורים עם בחורים, מלמדים עם תינוקות של בית רבן, התחילו ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את לימוד הזהר הקדוש, ונפעל בדרך זו לקרב ולהביא את משיח צדקינו ברחמים.

במיחד להזהיר גדולים על קטנים, אב ללמד עם בנו, מחנך עם חניכו ומלמד עם תלמידו, שהרי אם אין גדיים אין תישישים, כך יחדר תלמודם מנערוותם, לתלמודי תורה, לישיבות ולכוללים, ותורת הסוד תקבל תנופה, ונזכה להיות מבני עליה כמו שכתוב בכסא מלך בהקדמה לבאורו על תיקוני זוהר.

וכבר פסק רבי פנחס מקאריץ זצ"ל, מלמד צריך שילמד זוהר, שהוא בחינת "עץ חיים", ויוכל להמשיך נשמה לתלמידים, כי בזה שהרב נותן שכל ישר לתינוק, בזה מניח נשמה אמתית.

בספר חכם הרזים הוסיף על דברתו: כשאב שולח בנו למלמד ללמוד אצלו תורה, דבר הראשון צריך לברר, אם המלמד של בנו לומד זוהר, כי אם לא, אז מי יודע איזה נשמה המלמד ימשיך לבנו - וגם אי אפשר שהיה להמלמד קצת יראת שמים בלי לימוד הזהר הקדוש, כמבואר בספרים הקדושים.

כמה גדול כח הלומד בזהר הקדוש שעל ידי זה מעורר ומפעיל וממשיך את נשמת הרשב"י עליו השלום, ממש כפשוטו, לרחם עלינו, כמו שאמרו בגמרא (סוכה דף מה ע"ב): ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי' יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה, ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו, ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו, מיום שנברא העולם עד סופו. ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי, ראיתי בני עלייה והן מועטין, אם אלף הן, אני ובני מהן, אם מאה הם, אני ובני מהן, אם שנים הן, אני ובני הן.

ואפילו בדורנו הפשוט בכל רגע תוכלו להתקשר לנשמת הרשב"י - ולזכות לישועות נפלאות, ובוודאי הרשב"י זי"ע יכיר לכם טובה ותושפעו

(ג) כתב בספר פלא יועץ (ערך דובב) וזה לשונו: פירשו רבותינו ז"ל שכל תלמיד חכם שאומרים דבר תורה משמו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר ויש לו הנאה ונחת רוח כשותה יין קונדיטון, כמו שכתוב בירושלמי מסכת שקלים.... כתוב בספרים שפעם אחת היה שמד ונגלה מוהר"מ אלשיך ז"ל בהקיק, והציל לאחד מתוך ההפיכה, מפני סיבה שהיה לומד ספרו בתמידות, עכ"ל.

אמרו חז"ל ביבמות (צו ע"ב - צו ע"א): ...אזל ר' אלעזר אמר לשמעיתא בי מדרשא, ולא אמרה משמיה דר' יוחנן. שמע רבי יוחנן איקפד. ... ורבי יוחנן מאי טעמא קפיד כולי האי? דאמר רב יהודה אמר רב: מאי דכתיב "אגורה באהלך עולמים"? וכי אפשר לו לאדם לגור בשני עולמים? אלא אמר דוד לפני הקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפיו בעוה"ז. דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי: כל תלמיד חכם שאומרים דבר שמועה מפיו בעולם הזה - שפתותיו דובבות בקבר. אמר ר' יצחק בן זעירא ואיתימא שמעון נזירא: מאי קראה? "זחכך כיון הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים". ככומר של ענבים. מה כומר של ענבים כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב, אף תלמידי חכמים כיון שאומרים דבר שמועה מפייהם בעולם הזה שפתותיהם דובבות בקבר.

ופירש על זה בספר יערות דבש, (חלק שני - דרוש ז): ... היינו להבין, מכל מקום איך דר בב' עולמות, אבל כשאומרים דבר שמועה מפיו, אז נשמת צדיק מתלבשת שם בלומדים, ועומדת שם, וכך שפיר אמרין דר בב' עולמות, בעולם הנצחי ובוה העולם, גם נתלבשת בגוף בקבר בהבלא דגרמי, כך אמרו שפתותיו דובבות בקבר, שנתלבש בגוף בקבר עכ"ל, (ועיין עוד ביערות דבש, חלק ראשון - דרוש טז).

[ראה בליקוטים מכתבי הרמח"ל זצ"ל ורבי משה חיים לוצאטון] בענין כותל המערבי, סוד לוז: באדם נשאר עצם אחד בקבר הנקרא לוז, ועליו יבנה הגוף לתחית המתים. ויש שם גם חלק מן הנפש והיא נק' הבלא דגרמי. כן הוא בבית המקדש, נשאר הכותל המערבי, וה"ס זה לוז שעליו יבנה הבנין לע"ל, ואותה הקדושה השורה עליו נק' הבלא דגרמיז.

ובספר תורה וחיים להרי"ח הטוב זי"ע (מערכת חת), כתב: אם אומרים חידושים של תלמיד חכם שכבר בעולם העליון, הרי הוא בא מעולם העליון לאותו מקום כמבואר בזוהר הקדוש (חלק ג') פרשת פנחס דף ר"כ ע"א), וז"ל: שמעו חד קלא דהוה אמר, פנון אתר פנון אתר לרבי פנחס בן יאיר, דאיהו גבייכו, דתנינן דכל אתר דצדיקא אתחדש ביה מלי דאורייתא, כד איהו בההוא עלמא, פקיד לההוא אתר ואתי ליה לגביה, וכל שכן כד שראן בגווייה צדיקיא אחרנין, לחדתא בההוא אתר דאמרין מלי דאורייתא, כגוונא דא דהוה אתי רבי פנחס בן יאיר למפקד לאתריה, ואשכח אלין צדיקיא מחדתין מלין דאורייתא, ואתחדש כמלקדמין ההוא מלה דרבי פנחס בן יאיר קמיה.

תרגום הזוהר: שמעו קול אחד שהיה אומר פנו מקום פנו מקום פנו מקום לרבי פנחס בן יאיר, שהוא בא אצלינו, שלמדנו, דבכל מקום שהצדיק חידש בו דברי תורה, כאשר הוא בעולם ההוא (העליון) פוקד לאותו מקום (בעולם הזה) ובא אליו, וכל שכן ששורין בו צדיקים אחרים לקדש אותו מקום, ולומדים

ממקור הברכות⁷, שכידוע שהזהר הקדוש מגן ומציל מכל הצרות ומונע פגועים ואסונות.

(כב) **"בְּזִכּוֹתֶיךָ הִגַּעְתִּי, לְךָ יֵשׁ חֵלֶק בְּגֵאֻלַּת הָעָם!"**

הַתַּבְּטָא פֶּעַם צָדִיק וְאָמַר: בְּבֹא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, עִם יִשְׂרָאֵל נִקְבְּצוּ וּבָאוּ לְךָ, וּפְלִיטַת הָעָם שְׁשִׁים וּשְׁמָחִים, בַּעַת הַזֹּאת יִתְּבוֹנֵן מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בְּעֵינָיו הַטְּהוֹרוֹת, יִבְחֵן כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְפִי מַעֲשָׂיו, לְפִתְעַ יֵרִים יָדוֹ וְיִרְאֶה בְּאֶצְבָּעוֹ, כּוֹלֵם יֵרִימוּ עֵינֵיהֶם בְּפִלְיָאָה וְיִבִּיטוּ בְּמַחְזָה, אִזּוֹ יִשְׁמִיעַ מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ אֶת קוֹלוֹ וְיֹאמֶר, בְּהַפְנוֹתוֹ אֶצְבָּע עַל יְהוּדֵי מִסּוּיִים: **"בְּזִכּוֹתֶיךָ הִגַּעְתִּי, לְךָ יֵשׁ חֵלֶק בְּגֵאֻלַּת הָעָם!"**. כִּךְ יִרְאֶה עַל כָּל יְהוּדֵי וְיִהְיֶה שֶׁפָּעַל לְמַעַן בִּיאֲתוּ.

הלואי שנזכה להיות מן הזוכים המאושרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד עלינו – **"בְּזִכּוֹתֶיךָ הִגַּעְתִּי"**.

שם תורה, כעין זה הנהגה בא רבי פנחס בן יאיר לפקוד מקומו, ומצא אלו הצדיקים מחדשין דברי תורה ונתחדש אותו דבר תורה שאמר מלפנים, רבי פנחס בן יאיר, עתה מתחדש לפניו כאן.

(א) על ידי הפצת ספריו זוכה לישב במחיצתו בעולם הבא: המדפיס ספרים מממונו להוציא לאור תורה זוכה ויושב במחיצת התלמידי חכמים מחברי הספרים, שהרי על ידו יצא החיבור לעולם, ותרבה הדעת בכל עת, ואילו היה גנוז למקצועות המשכן בירכתיים, לא היו לומדים בו. – ב. והנה אמרו חז"ל במסכת יבמות (דף צ"ו ע"ב) שפתותיו דובבות וכו' כדאיאתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה החכם חי אחרי מותו, גם הוא זוכה ויושב במחיצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין ספק כשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל פניו. (הגאון מהרח"א איסטרוולסה בספרו בן אברהם פרשת וישלח דף כ"ג ע"ב). (וכן שמעתי דכבר אמרה רבי יהודה חסיד זי"ע).

(ב) הספר של הצדיק הוא נשמת הצדיק: בחלום וכו' עיין שם, ונא לעיין בהסכמת הגה"צ מהרי"ח זוננפלד זכותו יגן עלינו אמן, לספר "צדקה ומשפט", אודות הוצאה לאור. (ראה עוד מהר"ח פלאגי זצ"ל בספרו "תורה וחיים", מ"ע ס' אות ריז). גם האדמו"ר מסאדיגורא זכותו יגן עלינו אמן, מביא שהציון להצדיק הוא בשביל הגוף והנפש, והספר של הצדיק הוא לנשמת הצדיק.

[יד] כל אחד רוצה שידוך טוב! פרנסה בנקל! ברכה לילדים! ועוד הצלחות ברוחניות ובגשמיות, וכאן יש לכל אחד ואחד אפשרות להמשיך עליו את נשמת הרשב"י עליו השלום ולעורר זכותו, ועל ידי כן בודאי יצליח בכל עניו.

על כן, יהודים יקרים, תנו לימוד לשם שמים, הקריבו מדקותיכם למען השכינה הקדושה, לעשות נחת רוח ליוצרינו, לגרום לפדות נפשנו, ונלך כולנו כאחד יחד לקבל את אור פני מלך המשיח בב"א.

וכולנו כאחד נזכה שיקויים בנו נבואת הרשב"י "זכאה דרא דהאי אתגליא ביה, ובסגולתו "וקראתם דרור" ותחזנה עינינו, בן דוד משיחנו מלך ביופיו יבוא ויגאלינו, ב"עוז" והדר אלוקינו, ובשכר זאת א-ל חי חלקינו, ונחה עליו רוח ה' צורינו מגינינו, יגלה כבוד מלכותך עלינו, ואז ישמח ליבינו, ותגל נפשינו, בישועת מלכינו, אמן כן יהי רצון.

בעזרה שלי"ת

מרכז התחזקות
בית שמש
 בית שמש

על שם רבינו הקדוש נ'הל נ'זבע מ'קור ח'כמה רבי נהמן מברסלב זיע"א

הנה ימים באים נאום ה' וכו', לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע את דבר ה'

בספרא דא יפקון ביה מן גלותא ברחמי

בשמחה רבה הננו להודיע לכל בני עירינו
 עיר התורה והחסידות "בית שמש" תובב"א

שיתקיים בעז"ה שיעור מיוחד

**בענין גודל מעלת לימוד וגירסת ספר
 הזוהר הקדוש - ובפרט בחודש אלול**

מאת הנודע בשערים פה מפיק מרגליות

הרה"צ ר' **שלום יהודה גראס** שליט"א

אדמו"ר מהאלמין - בית שמש

מייסד "מפעל הזוהר העולמי" - ומחבר ספרי "אור הזוהר", "מאורות הזוהר" וכו'
 ועוד הרבה ספרים חשובים על מערכת השחיטה והכשרות, וקיום המצוות כהלכתן

ביום רביעי פ' שופטים, ב' דר"ח אלול

בשעה 8:15 בערב

בביהמ"ד "הקלויז" דחסידים ברסלב

רחוב רבי מאיר בעל הנס 1 - רמת בית שמש ב'

שי מיוחד ינתן בעז"ה מ"מפעל הזוהר העולמי" לכל משתתפי השיעור
 יהיה בעז"ה זוכן לקניית ספרי "מפעל הזוהר העולמי" במחיר מסובסד

בעזרת הש"ת

דקה
 דף הזוהר היומי
 ביום

כולנו קוראים את הזוהר

כולנו הולכים בעז"ה

למרכז **ב"ה** בית שמש

היום ב' דר"ח אלול

יום רביעי פר' שופטים

בשעה 8:15 בערב

בביהכ"נ "הקלויז דחסידי ברסלב"

רחוב ר' מאיר בעל הנס 1 - רמת בית שמש ב'

לשמוע דברי אלוקים חיים

על גודל מעלת לימוד הזוהר הקדוש

מאת הרה"צ ר' **שלום יהודה גראס** שליט"א

כ"ק אדמו"ר מהאלמין - בית שמש

- להכניס אור הזוהר לנשמת כל יהודי ויהודי -

זכור! שעה אחת של לימוד בספר הזוהר בשבת קודש בשמחה

שקולה כנגד מיליון שנה לימוד הנגלה

בטח אתה רוצה לדעת איך ? אז תגיע להדרשה ותזכה לשמוע

- איש בל יעדר -

תורתנו מגן לנו הוא ימליץ טוב בעדינו - זכותא דרשב"י עננו

שי מיוחד ינתן בעז"ה מ"מפעל הזוהר העולמי" לכל משתתפי השיעור
יהיה בעז"ה זוכן לקניית ספרי "מפעל הזוהר העולמי" במחיר מסובסד

